

തൗഹീദും ശിർക്കും

സംശയങ്ങൾക്ക് മറുപടി

{بيان حقيقة التوحيد}

[Malayalam - മലയാളം - مليالم]

തയ്യാറാക്കിയത്:

ശൈഖ് സാലിഹ് ബ്നു അബ്ദുല്ല ഫൗസാൻ(رحمته)

صالح بن عبدالله فوزان

വിവർത്തനം:

എൻ. വി മുഹമ്മദ് സകരിയ്യ

ترجمة: محمد سقرية

Daawa books

P.B. No: 1981

Vyttila, Kochi

Ph: 0091-484-2301275

Email: info@dawabooks.org

مكتب الدعوة، جمعية مشكاة الحق

كوجين، كيرلا، الهند

2012 - 1433

IslamHouse.com

തൗഹീദും ശിർക്കും സംശയങ്ങൾക്ക് മറുപടി

പ്രസാധകക്കുറിപ്പ്

അന്താരാഷ്ട്ര നിലവാരത്തിൽ മലയാള പുസ്തകങ്ങൾ പുറത്തിറക്കുകയും പ്രസക്തമായ വിവിധ ഭാഷാഗ്രന്ഥങ്ങൾ മലയാളത്തിലേക്ക് മൊഴിമാറ്റം നടത്തി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും അന്താരാഷ്ട്ര സമൂഹത്തിന് പരിചയപ്പെടുത്തേ മലയാള മൗലിക കൃതികൾ മറ്റു ഭാഷകളിലേക്ക് പരിഭാഷപ്പെടുത്തി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ തുടക്കം കുറിച്ച 'ദഅ് വാ ബുക്സ്' ശ്രദ്ധേയവും വ്യതിരിക്തവുമായ പുസ്തകങ്ങൾ പുറത്തിറക്കിക്കൊണ്ട് ഇതിനകം തന്നെ പുസ്തക പ്രസാധന രംഗത്ത് സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ നേടിക്കഴിഞ്ഞിട്ടു ¹ الحمد لله .

വിശുദ്ധ ഖുർആനും തിരുസുന്നത്തുമാകുന്ന ഇസ്‌ലാമിന്റെ അടിസ്ഥാന പ്രമാണങ്ങളെ, പ്രവാചകന്റെ (ﷺ) പ്രത്യേകമായ അംഗീകാരത്തിന് വിധേയമായ ആദിമതലമുറക്കാർ മനസ്സിലാക്കിയതുപോലെ മനസ്സിലാക്കണമെന്ന അഹ്‌ലുസുന്നത്തി വൽ ജമാഅത്തിന്റെ രീതിശാസ്ത്രത്തിൽ ഗ്രന്ഥരചന നടത്തിയിട്ടുള്ള പണ്ഡിതൻമാരുടെ പുസ്തകങ്ങളാണ് പ്രധാനമായും ദഅ് വാ ബുക്സ് പുറത്തിറക്കുന്നത്. ഗ്രന്ഥകർത്താക്കളുടെ സ്വന്തമായ അഭിപ്രായങ്ങളിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയല്ല, പ്രമാണബദ്ധമായി കാര്യങ്ങളെ വിലയിരുത്തുകയും മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിലേക്ക് നയിക്കുകയാണ് ഇത്തരം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പുറത്തിറക്കുമ്പോൾ 'ദഅ് വാ ബുക്സ്' ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഗ്രന്ഥകർത്താക്കളുടെ സ്വന്തമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ ദഅ് വാ ബുക്സിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളല്ലെന്ന രീതി.

പ്രമാണങ്ങൾ പ്രകാരമുള്ള വിശ്വാസങ്ങളും കർമ്മങ്ങളും സ്വീകരിക്കുമ്പോഴാണ് ഒരാൾ മുസ്‌ലിമായിത്തീരുന്നത്. ഇസ്‌ലാമിന്റെ അടിസ്ഥാന വിശ്വാസമായ തൗഹീദ്..... ശൈഖ് സാലിഹ്

ബിൻ ഫൗസാന്റെ ‘ബയാൻ ഹഖീഖത്തുത്തൗഹീദ്’ എന്ന കൃതിയുടെ മലയാള ഭാഷാന്തരമാണിത്. എൻ.വി. മുഹമ്മദ് സകരിയ്യയാണ് പരിഭാഷ നിർവഹിച്ചിരിക്കുന്നത്.

നാഥാ. . . . നീ ഇതൊരു പ്രതിഫലാർഹമായ പ്രവർത്തനമായി സ്വീകരിക്കേണമേ (ആമീൻ)

മാനേജർ-

താളുകളിൽ

പ്രസാധകക്കുറിപ്പ്	2
ആമുഖം	5
1) തൗഹീദിന്റെ ഇനങ്ങൾ	13
2) ഇബാദത്തിലെ ശീർക്ക്	26
3) ശീർക്കും ഇന്നത്തെ മുസ്‌ലിംകളും	27
4) പൈതൃകമായി ലഭിച്ച ആചാരങ്ങൾ	28
5) പടച്ചവന്റെ വിധിയാണിത്	32
6) ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ് ചൊല്ലിയാൽ മതി	37
7) മുഹമ്മദ് നബിയുടെ ഉമ്മത്തിൽ ശീർക്കോ?	39
8) അറേബ്യയിൽ പിശാച് ആരാധ്യനോ?	40
9) ഞങ്ങൾ ശഹാഅത്ത് ചോദിക്കുകയല്ലേ?	41
10) മഹാന്മാരെ സ്നേഹിക്കുകയാണ്	45
11) വസീല തേടാൻ ഖുർആൻ പറയുന്നു!	49
12) ഹദീമിൽ തെളിവു	53
13) കഥകളും സ്വപ്നങ്ങളും	55
14) മുറാദുകൾ ഹാസിലാകുന്നു?	56
15) സൂഫികളുടെ വാദം	58
16) സമാപനം	58

തൗഹീദും ശിർക്കും സംശയങ്ങൾക്ക് മറുപടി

സർവ്വസ്തുതിയും ലോക നാഥനായ അല്ലാഹുവിനാകുന്നു. അന്തിമ പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദിനും അന്ത്യ നാശ്വര അവിടുത്തെ ചര്യ മുറുകെ പിടിച്ചു ജീവിക്കുന്നവർക്കും അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് രക്ഷയും സമാധാനവും ഉറപ്പു വരുത്തും.

വിശ്വാസമാണ് എല്ലാ സമൂഹങ്ങളുടേയും നിലനിൽപ്പിന്റെ ആധാരശില. പുരോഗതിയും സംസ്കൃതിയും അവയുടെ വിശ്വാസത്തെയും ചിന്താഗതിയേയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. തൽഫലമായി വിശ്വാസ സംസ്കരണത്തെ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ടാണ് ദൈവദൂതന്മാർ നിയുക്തരായത്. ഓരോ ദൈവദൂതനും തന്റെ ജനങ്ങളോട് ആദ്യമായി ഉണർത്തുന്നത് ഇങ്ങിനെയാണ്.

يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ (سورة الأعراف: ٥٩)

“എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ മാത്രം ആരാധിക്കുക. അവനല്ലാതെ മറ്റൊരു ദൈവവും നിങ്ങൾക്കില്ല.” (അഅ്റാഫ് 59)

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ (النحل: ٣٦)

തീർച്ചയായും ഓരോ സമൂഹായത്തിലും നാം ദൂതരെ നിയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ ആരാധിക്കുകയും ദുർമൂർത്തികളെ വെടിയുകയും ചെയ്യണം (എന്ന് പ്രബോധനം ചെയ്യാൻ വേണ്ടി) (നഹ്ല് 36)

മറ്റൊന്നിനേയും ആരാധിക്കാതെ, അല്ലാഹുവെ മാത്രം ആരാധിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് മനുഷ്യനെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു,

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ (سورة الذاريات: ٥٦)

“ജിന്നുകളെയും മനുഷ്യരെയും എന്നെ മാത്രം ആരാധിക്കുവാൻ വേണ്ടിയല്ലാതെ ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല” (ദാരിയാത്ത് 56)

തന്റെ ദാസൻമാർക്ക് അല്ലാഹുവോടുള്ള ബാധ്യത അവനെ മാത്രം ആരാധിക്കുക എന്നതാണ്. ഒരിക്കൽ മുആദ്(ﷺ)നോട് നബി(ﷺ)ചോദിച്ചു ദാസന് അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ബാധ്യത എന്താണെന്നും അല്ലാഹു ദാസന് വേണ്ടി സ്വയം ഏറ്റെടുത്ത ബാധ്യത എന്താണെന്നും നിനക്ക് അറിയാമോ? തുടർന്ന് തിരുമേനി(ﷺ) പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവെ മാത്രം ആരാധിക്കുക, അവനോട് മറ്റൊന്നിനേയും പങ്കുചേർക്കാതിരിക്കുക, ഇതത്രെ ദാസന് അല്ലാഹുവോടുള്ള ബാധ്യത. ഇങ്ങനെ തന്നോട് പങ്കുചേർക്കാതെ ജീവിച്ചവരെ ശിക്ഷിക്കാതിരിക്കുക എന്ന വാഗ്ദത്തമാണ് അല്ലാഹു സ്വയം ഏറ്റെടുത്ത ബാധ്യത.

അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ അവകാശം മറ്റേത് കാര്യത്തേക്കാളും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു. അതിനേക്കാൾ പ്രധാന്യം നൽകാവുന്ന മറ്റൊരവകാശം ഒരാൾക്കുമില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا (سورة الإسراء: ٢٣)

“തന്നെയല്ലാതെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കരുതെന്നും മാതാപിതാക്കൾക്ക് നന്മ ചെയ്യണമെന്നും നിന്റെ രക്ഷിതാവ് വിധിച്ചിരിക്കുന്നു.” (ഇസ്രാഅ് : 23)

قُلْ تَعَالَوْا أَنُؤْمِرْ بِمَا حَرَّمَ رَبِّيَ عَلَيْهِمْ عَلَيْهِمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا

(سورة الأنعام: ١٥١)

(നബിയേ) പറയുക : “നിങ്ങൾ വരു... നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ് നിങ്ങളുടെ നിഷിദ്ധമാക്കിയത് നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കാം. അവനോട് യാതൊന്നിനേയും നിങ്ങൾ പങ്കുചേർക്കരുത്, മാതാപിതാക്കൾക്ക് നന്മചെയ്യണം”. (അൻആം:151)

ബാധ്യതകളിൽ വെച്ച് പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ ബാധ്യത ഈ കാര്യമാണ്. ഇസ്‌ലാം മതത്തിലെ വിധിവിധികളുടെ അടിസ്ഥാന ശിലയുമാണ്. അത് കൊണ്ട് തന്നെ മുഹമ്മദ് നബി (ﷺ) പതിമൂന്ന് വർഷം ഈ തത്വത്തിലേക്ക് ജനങ്ങളെ ക്ഷണിച്ച് കൊണ്ട് മക്കയിൽ കഴിച്ച് കൂട്ടി. അതിനെ സ്ഥിരീകരിക്കുകയും തദ്ദേശസംബന്ധമായ സംശയങ്ങൾ ദൂരീകരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ധാരാളം വുർആൻ സൂക്തങ്ങൾ അവതരിച്ചു. നിർബന്ധ-ഐഹിക നമസ്കാരങ്ങൾ നിർവഹിക്കുന്ന ഓരോ മുസ്‌ലിമും ഈ തത്വത്തിൽ താൻ അടിയുറച്ച് നിലകൊള്ളുമെന്ന് അല്ലാഹുവോട് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു. അവൻ പറയുകയാണ്:

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ (سورة الفاتحة: ٥)

“നിന്നെ മാത്രം ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നു നിന്നോട് മാത്രം ഞങ്ങൾ സഹായമർത്ഥിക്കുന്നു. (ഫാത്തിഹ 5)”

ഈ മഹത്തായ അവകാശമാണ് തൗഹീദിൽ ഉൾപ്പെടുന്നത് (ആരാധനയ്ക്കായിരിക്കുക എന്നതിലെ ഏകത്വം) അഥവാ, തൗഹീദിൽ ഇബാദത്ത് എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നത്. ഈ ഏകത്വം അംഗീകരിക്കുന്ന പ്രകൃതിയിലാണ് മനുഷ്യൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത്. ഓരോ കുഞ്ഞും പിറന്ന് വീഴുന്നത് ഈ പ്രകൃതിയിലാണ്. പിന്നീട് ദുഷിച്ച ശിക്ഷണങ്ങൾ വഴി ആ പ്രകൃതി മലിനപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെ അവന്റെ മാതാപിതാക്കൾ അവനെ ജൂതനും ക്രിസ്ത്യാനിയും അഗ്നി പൂജകനുമാക്കുകയാണ്. (മുസ്‌ലിം : 2047)

മനുഷ്യരെല്ലാം ഏകദൈവാരാധകരായിരുന്നു. ബഹുദൈവാരാധന പിന്നീട് അവരിലേക്ക് കടന്നുവന്നതാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ (سورة البقرة: 213)

“മനുഷ്യർ ഒരൊറ്റ സമുദായമായിരുന്നു. (അനന്തരം അവർ ഭിന്നിച്ചപ്പോൾ വിശ്വാസികൾക്ക്) സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുവാനും (നിഷേധിക്കാൻ) താക്കീത് നൽകുവാനുമായി അല്ലാഹു പ്രവാചകന്മാരെ നിയോഗിച്ചു. അവർ (ജനങ്ങൾ) ഭിന്നിച്ച വിഷയത്തിൽ തീർപ്പ് കൽപിക്കുവാനായി അവരുടെ കൂടെ സത്യവേദവും അവൻ അയച്ചുകൊടുത്തു.” (അൽ ബഖറ: 213)

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ (سورة يونس: 19)

“മനുഷ്യർ ഒരൊറ്റ സമുദായം മാത്രമായിരുന്നു. എന്നിട്ടവർ ഭിന്നിച്ചിരിക്കുകയാണ്.” (യൂനുസ് 19)

ഇബ്നു അബ്ബാസ്(رضي الله عنه) പറഞ്ഞു. ആദമിനും നൂഹിനുമിടയിൽ പത്തു നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ അനന്തരമു്. അവർ എല്ലാവരും ഇസ്ലാം മതത്തിൽ തന്നെ നിലകൊണ്ടിരുന്നു. (ഇബ്നു കസീർ 1/250)

ഇബ്നു അബ്ബാസ് പറഞ്ഞതാണ് ശരിയായ വീക്ഷണമെന്ന് അല്ലാമ ഇബ്നു ഖയ്യിം സലക്ഷ്യം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടു്.

ആദ്യമായി നൂഹ് നബി(ﷺ)യുടെ ജനതയിലാണ് ബഹുദൈവാരാധന കടന്നുവന്നത്. സദ്വൃത്തരായ ആളുകളെ പരിധി വി

ട്ട് ആദരിക്കുകയും അവരിൽ നിയുക്തനായ ദൈവദൂതന്റെ ബോധനങ്ങളെ അവഗണിക്കുകയും ചെയ്തത് നിമിത്തമായിരുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا (سورة

نوح: ٢٣)

അവർ പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കരുത്. വദ്, സുവാഅ്, യഗൂദ്, യഊവ്, നസർ എന്നിവരെ നിങ്ങൾ കയ്യൊഴിക്കരുത്. (നൂഹ് 23)”

ഈ സൂക്തത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനമായി ഇബ്നു അബ്ബാസിൽ നിന്നു ഇമാം ബുഖാരി ഉദ്ധരിക്കുന്നത് കാണുക. ഇതെല്ലാം സദ് വൃത്തരായ ഏതാനും ആളുകളുടെ നാമങ്ങളാണ്. അവർ മുതിയടഞ്ഞപ്പോൾ അവർ പങ്കെടുത്തിരുന്ന സദസ്സുകളിൽ ചില രൂപങ്ങളു ാക്കി, ആ രൂപങ്ങൾക്ക് അവരുടെ പേരു നൽകണമെന്ന് ജനങ്ങൾക്ക് പിശാച് ബോധനം നൽകി. അവർ അപ്രകാരം ചെയ്തു. അന്നൊന്നും അവർ ആരാധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. പിന്നീട് ഇവരുടെ കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇവയെപറ്റി ശരിയായ അറിവിലാതെയായി. അങ്ങനെ ഈ രൂപങ്ങളത്രയും ആരാധിക്കപ്പെട്ടു. (ബുഖാരി 6/133)

ഈ സൂക്തത്തെ പറ്റി ഇബ്നു ഖയ്യിം(رحمته) പറയുന്നതിങ്ങനെയാണ്:

“പൂർവ്വീകരായ പല പണ്ഡിതന്മാരും വ്യക്തമാക്കിയ പോലെ, അവർ മുതിയടഞ്ഞപ്പോൾ ജനങ്ങൾ അവരുടെ ഖബറുകൾക്ക് മീതെ ഭജനമിരുന്നു, അവരുടെ പ്രതിരൂപങ്ങളു ാക്കി. കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ രൂപങ്ങളെല്ലാം ആരാധ്യ വസ്തുക്കളാ

യിത്തീർന്നു.” ബഹുദൈവാരാധനയിലെ വൈവിധ്യത്തിലേക്ക് വിരൽ ചൂർിക്കൊ ് അദ്ദേഹം തുടരുന്നു:

“മരിച്ചു പോയ മഹാൻമാരെ ആരാധിക്കുവാൻ വേ ി അ വരുടെ ശിൽപ്പങ്ങളു ാക്കി, അവയെ ആരാധിക്കുവാനാണ് ഒ രുവിഭാഗത്തെ പിശാച് പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. അതാണ് നൂഹ്(☰)യു ടെ ജനതയിൽ സംഭവിച്ചത്. മിക്ക ബഹുദൈവാരാധകരും ഈ ഗണത്തിൽ പെടുന്നു.

മറ്റു ചിലർ പ്രാപഞ്ചിക വ്യവസ്ഥയിൽ സ്വാധീനമുള്ളവയെ ന് അരോപിച്ച് കൊ ് ചില നക്ഷത്രങ്ങളുടെ പ്രതിരൂപങ്ങളു ാക്കുകയും അവയെ ശ്രീകോവിലിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. പുജാരി മാറേയും സിൽബന്ധികളേയും നിയോഗിക്കുന്നു.അവയ്ക്ക് പ്ര ത്യേകമായ വഴിപാടുകൾ നിശ്ചയിക്കുന്നു.പുരാതന കാലം തൊ ്ട്ട് ഇന്നും ഈ സമ്പ്രദായം നിലനിൽക്കുന്നു. ഇബ്രാഹിം നബി (☰)യുടെ ജനതയിലേക്കാണ് ഇത്തരം ശീർക്കിന്റെ വേരുകൾ ചെന്നെത്തുന്നത്,. അവർ പടച്ചു ാക്കിയ ദൈവങ്ങളെ അദ്ദേ ഹം കരങ്ങൾക്കൊ ് തച്ചുടക്കുകയും ന്യായവാദങ്ങളെ തെളി വുകൾ കൊ ് പൊട്ടിച്ചെറിയുകയും ചെയ്തു. ബഹുദൈവാര ധാനയുടെ പൊള്ളത്തരങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കാൻ വാദപ്രദിവാദം നട ത്തി. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ ചുട്ടുകൊല്ലാനവർ തുനിഞ്ഞു!

മറ്റു ചിലർ ചന്ദ്രന്റെ പ്രതിമയു ാക്കി അതിനെ ആരാധിക്കു ന്നു. ഭൂലോകത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന ശക്തിയാണ് എന്നവർ വി ശ്വാസിക്കുന്നു. വേറെ ചിലർ -മജൂസികൾ- അഗ്നിയെ പൂജിക്കു ന്നു.അതിന് വേ ി കണക്കറ്റ മന്ദിരങ്ങൾ പണിതീർക്കുന്നു.സേ വകന്മാരേയും പൂജാരിമാരേയും നിശ്ചയിക്കുന്നു.ഒരു നിമിഷ നേ രം പോലും അണഞ്ഞുപോകാതെ അഗ്നി മന്ദിരങ്ങൾ കാത്തു സൂക്ഷിക്കുന്നു. മറ്റു ചിലർ ആരാധിക്കുന്നത് വെള്ളത്തെയാണ്.

അഖിലത്തിന്റെയും ജനനവും വളർച്ചയും നിർമ്മിതിയും ശുദ്ധീകരണവും വെള്ളത്താൽ ഭവിക്കുന്നു എന്നവർ വാദിക്കുന്നു.

ചിലർ കുതിര, പശു മുതലായ മൃഗങ്ങളെയാണ് ആരാധിക്കുന്നത്. ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യനേയും മൃതിയടഞ്ഞ വ്യക്തിയേയും ആരാധിക്കുന്നു ചിലർ. ജിന്, മാലാഖ, വൃക്ഷങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയേയും ആരാധിക്കുന്നവരു്. ഇങ്ങനെ എല്ലാ സമുദായങ്ങളിലെ ബഹുദൈവാരാധകരേയും ബിംബാരാധന കൊ പിശാച് അമ്മാനമാടിയിട്ടു്. (ഇഗ്നാസിയുടെ കത്തുകൾ 2/218,219. 229-233)

നൂഹ്(☰)യുടെ ജനതയിൽ ബഹുദൈവാരാധന കടന്നുവന്നതിനെ കുറിച്ച് നേരത്തെ ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ട ഇബ്നു അബ്ബാസ്(☰) പ്രസ്താവനയിൽ നിന്നും ഏതാനും കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാകുന്നു്.

1) പൊതുവേദികളിലും മൈതാനങ്ങളിലും പ്രതിമകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതും ചുമരുകളിൽ ചിത്രങ്ങൾ തൂക്കിയിടുന്നതും അപകടകരമായ പ്രവണതയാണ്. കാരണം അവയോടുള്ള ആദരവ് കാലാന്തരത്തിൽ അവ പൂജിക്കപ്പെടാൻ കാരണമായേക്കാം. അവയ്ക്ക് ഉപകാരമോ ഉപദ്രവമോ വരുത്താൻ സിദ്ധിയുണ്ടെന്ന വിശ്വാസമു്. അങ്ങനെ അവ ജനങ്ങളെ ബഹുദൈവാരാധനയിലേക്ക് വഴിനടത്തുന്ന മാധ്യമങ്ങളായിത്തീരും. നൂഹ്(☰)ന്റെ ജനതയിലു് ധാരാളമായിരുന്നു.

2) മനുഷ്യനെ ദുർമാഗത്തിൽ ചാടിക്കൊണ്ടുള്ള പിശാചിന്റെ താൽപര്യവും അതിന് വേദി അവൻ ഒരുക്കുന്ന കുതന്ത്രങ്ങളും അതിവിപുലമാണ്. മാനുഷികമായ വികാരങ്ങളെ ചൂഷണം ചെയ്ത് കൊല്ലും, നന്മയാണിതെന്ന തോന്നലു് വാക്കിക്കൊല്ലും.

മാണ് ചിലപ്പോഴവൻ കടന്നുവരുന്നത്. നൂറ്(100)ന്റെ ജനത സദ് വൃത്തന്മാരോട് അളവറ്റ സ്നേഹവും ബഹുമാനവുമുള്ളവരാണെന്ന് കപ്പോൾ പരിധി വിട്ട സ്നേഹത്തിലേക്ക് അവരെ നയിക്കുകയാണ് പിശാച് ചെയ്തത്. അങ്ങനെ പൊതുവേദികളിൽ അവരുടെ ശിൽപങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. അവന്റെ ലക്ഷ്യമാകട്ടെ, സത്യപാതയിൽ നിന്നും അവരെ പുറത്ത് ചാടിക്കുകയായിരുന്നു.

3) ജീവിക്കുന്ന തലമുറയെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ മാത്രമല്ല, വരാൻ തീർക്കുന്ന ഭാവി തലമുറയെക്കൂടി ലക്ഷ്യമിട്ടുകൊണ്ട് പിശാച് കെണിയൊരുക്കുക. ജീവിക്കുന്ന തലമുറയെ ബഹുദൈവാരാധനയിൽ വീഴ്ത്താൻ സാധിക്കാതെ വന്നപ്പോൾ ഭാവി തലമുറയെ മുന്നിൽ കൂട്ടുകൊണ്ട് കരുക്കൾ നീക്കിയതാണ് നൂറ്(100)ന്റെ ജനതയിൽ നമ്മൾ കണ്ടത്.

4) തിന്മയുടെ മാധ്യമങ്ങളെ നിസ്സാരമായി അവഗണിക്കാൻ പാടില്ല. അവയുമായുള്ള ബന്ധം വിച്ഛേദിക്കണം. അവ കടന്നുവരുന്ന കവാടങ്ങളെ കൊട്ടിയടക്കണം.

5) കർമ്മ നിരതരായ പണ്ഡിതന്മാരുടെ സാന്നിധ്യം ജനങ്ങൾക്ക് ഏറെ ഗുണകരമാണ്. അവരുടെ അസാന്നിധ്യത്തിൽ മാത്രമേ ജനങ്ങളെ ഒന്നടങ്കം വഴിതെറ്റിക്കുവാൻ പിശാചിന് സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

തൗഹീദിന്റെ ഇനങ്ങൾ

ഇസ്‌ലാമിലെ ഏകദൈവ സിദ്ധാന്തം (തൗഹീദ്) രൂപം വശങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

ഒന്ന്: തൗഹീദു റുബൂബിയ്യ⁽¹⁾

അല്ലാഹു മാത്രമാണ് സ്രഷ്ടാവ് എന്ന് സമ്മതിക്കുക. അതോടൊപ്പം സൃഷ്ടിക്കുക, നിയന്ത്രിക്കുക, ജീവിപ്പിക്കുക, മരിപ്പിക്കുക, നന്മവരുത്തുക, തിന്മതടയുക എന്നിവയെല്ലാം അവനിൽ മാത്രം നിക്ഷിപ്തമായ കാര്യങ്ങളാണ് എന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഇതാണ് തൗഹീദു റുബൂബിയ്യയുടെ വിവക്ഷ.

ഈ കാര്യത്തിൽ ഒരു സമുദായവും തർക്കം ഉന്നയിച്ചിട്ടില്ല. മക്കയിലെ ബഹു ദൈവാരാധകർ പോലും ഇതൊന്നും നിഷേധിച്ചിട്ടില്ല. അവർ ബഹുദൈവാരാധകരായിരിക്കെ തന്നെ അംഗീകരിച്ച കാര്യമാണിത്. ഖുർആൻ പറയുന്നത് നോക്കുക:

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ (سورة يونس: 31)

പറയുക. “ആകാശത്തു നിന്നും ഭൂമിയിൽ നിന്നും നിങ്ങൾക്ക് ആഹാരം നൽകുന്നത് ആരാണ്? അതല്ലെങ്കിൽ കേൾവിയും കാഴ്ചയും അധീനപ്പെടുത്തുന്നത് ആരാണ്? ജീവനില്ലാത്തതിൽ നിന്ന് ജീവനുള്ളതും, ജീവനുള്ളതിൽ നിന്ന് ജീവനില്ലാത്തതും പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതും ആരാണ് കാര്യങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കുന്നവൻ

⁽¹⁾ ഇതിനെ രക്ഷാകർതൃത്വത്തിലെ ഏകത്വം എന്ന് പറയാം.

ആരാണ്.? അവർ പറയും അല്ലാഹു എന്ന്. അപ്പോൾ പറയുക എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നില്ലേ ?” (യൂനുസ് 31)

ഇതുപോലുള്ള നിരവധി ഖുർആൻ സൂക്തങ്ങൾ കാണാം. അവയെല്ലാം രക്ഷാകർതൃത്വത്തിലെ അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വം ബഹുദൈവാരാധകർ അംഗീകരിച്ചുവെന്ന് വ്യക്തമായി വിശദീകരിക്കുന്നു. അവർ അംഗീകരിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചത് തൗഹീദിന്റെ രാമത്തെ വശമാണ്.

ര . തൗഹീദുൽ ഉലൂഹിയ്യ⁽²⁾

അഥവാ അല്ലാഹുവെ മാത്രം ആരാധിക്കുക എന്ന തത്വം മനുഷ്യർ ആരാധനാഭാവത്തോടെ ചെയ്യുന്ന എല്ലാ കർമ്മങ്ങളും അല്ലാഹുവെ മാത്രം ലക്ഷ്യം വെച്ച് കൊള്ളുതും അവനോട് മാത്രമുള്ള അർഥനയുമാകണം. എന്നതത്രെ ഈ തത്വത്തിന്റെ പൊരുൾ. അതറിയിക്കുന്ന അറബി വാക്യമാണ് ലാ ഇല്ലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ് (ഒരു ദൈവവുമില്ല, അല്ലാഹുവല്ലാതെ) ആരാധനയുടെ എല്ലാ ഇനങ്ങളും അല്ലാഹുവിൽ മാത്രം സ്ഥിരീകരിക്കുകയും, അവനല്ലാത്ത മറ്റെല്ലാത്തിൽ നിന്നും അതിനെ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വാക്യമാണിത്. ഈ വാക്യം പ്രഖ്യാപിക്കാൻ മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ) മക്കയിലെ ബഹുദൈവാരാധകരോട് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അവർ കൂട്ടാക്കിയില്ല. ആവർ ചോദിച്ചു:

أَجْعَلُ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ (سورة ص: ٥)

“ഇവൻ ദൈവങ്ങളെ ഒരൊറ്റ ദൈവമാക്കിയിരക്കയാണോ. തീർച്ചയായും ഇത് ഒരത്ഭുതകരമായ കാര്യം തന്നെ. (സവാദ് 5)”

⁽²⁾ ഇതിനെ ആരാധനായിരിക്കുക എന്നതിലെ അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വമെന്ന് സാമാന്യമായി ഭാഷാന്തരം ചെയ്യാം.

കാരണം ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹു (ഒരു ദൈവവുമില്ല അല്ലാഹുവല്ലാതെ) എന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതോടെ ആരാധ്യൻ അല്ലാഹു മാത്രമാണ് എന്നും അവനല്ലാത്തവർക്കുള്ള ആരാധന നിരർത്ഥകമാണെന്നും തങ്ങൾ സമ്മതിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത് എന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു, ദൈവം (ഇലാഹ്) എന്നാൽ ആരാധിക്കപ്പെടുന്നത് എന്നാണല്ലോ വിവക്ഷ. (അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുകയും തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ബാഹ്യവും ആന്തരികവുമായ എല്ലാ വാക്കുകളെയും പ്രവർത്തികളെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു സംജന്തയാണ് ആരാധന).⁽³⁾ അപ്പോൾ ഒരു ദൈവവുമില്ല, അല്ലാഹുവല്ലാതെ എന്നു പ്രഖ്യാപിച്ച ശേഷം അല്ലാഹുവല്ലാത്തവരോട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് തന്റെ പ്രഖ്യാപനത്തിന് വിരുദ്ധം പ്രവർത്തിക്കലാകും.

രക്ഷാകർതൃത്വത്തിലെ ഏകത്വവും (തൗഹീദ് റുബുബൂയ്യ) ആരാധനയായിരിക്കുക എന്നതിലെ ഏകത്വവും (തൗഹീദുൽ ഉലൂഹിയ്യ) പരസ്പര പൂരകങ്ങളാണ്. ഒന്നാമത്തേത് അംഗീകരിച്ചവൻ രാമത്തേത് സമ്മതിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥനാണ്. (അതായത് ഏകനായ പ്രപഞ്ചനാഥന്റെ രക്ഷാകർതൃത്വം അംഗീകരിക്കുന്നവൻ ആരാധിക്കപ്പെടാൻ അവനല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനും അർഹതയില്ലെന്ന് സമ്മതിക്കേ താണ്-വിവ.)പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമായും ഈ കാര്യത്തിൽ അടിയുറച്ചു നിൽക്കാൻ അവൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് അല്ലാഹുവെ മാത്രമെ ആരാധിക്കാവൂ എന്ന് സ്വന്തം സമൂഹത്തോട് അവശ്യപ്പെട്ടപ്പോഴെല്ലാം, അതിന്റെ പ്രമാണമായി അവർ അംഗീകരിച്ചിരുന്ന തൗഹീദ് റുബുബൂയ്യ ദൈവദൂതന്മാർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

⁽³⁾ ഇവിടെ ആരാധനകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമായ ആരാധനയാണ്. (വിവ.)

ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

(سورة الأنعام: ١٠٢)

“അങ്ങനെയുള്ളവനാണ് നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു. അവനല്ലാതെ ഒരു ദൈവവുമില്ല. എല്ലാ വസ്തുക്കളുടേയും സ്രഷ്ടാവാണ്. അതിനാൽ അവനെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുക. അവൻ സകല കാര്യങ്ങളുടേയും കൈകാര്യക്കാരനാകുന്നു. (അൻആം 102)”

وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ

(سورة الزمر: ٣٨)

“അകാശങ്ങളും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചതാരെന്ന് നീ അവരോട് ചോദിക്കുന്ന പക്ഷം തീർച്ചയായും അവർ പറയും; അല്ലാഹുവെന്ന്. നീ പറയുക, എങ്കിൽ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ നിങ്ങൾ വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവയെ പറ്റി നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ച് നോക്കിയിട്ടുണ്ടോ? എനിക്ക് വല്ല ഉപദ്രവവും വരുത്താൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവയ്ക്ക് അവന്റെ ഉപദ്രവം നീക്കം ചെയ്യാനാവുമോ? അല്ലെങ്കിൽ അവൻ എനിക്ക് വല്ല അനുഗ്രഹം ചെയ്യാനുള്ളൂമോ? അല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ അനുഗ്രഹം പിടിച്ച് വെക്കാൻ കഴിയുമോ? പറയുക! എനിക്ക് അല്ലാഹു മതി. അവന്റെ മേലാകുന്നു ഭരമേൽപ്പിക്കുന്നവൻ ഭരമേൽപ്പിക്കുന്നത്.” (സൂമർ 38)

ചുരുക്കത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ രക്ഷാകർതൃത്വത്തിലെ ഏകത്വം പ്രകൃത്യാ മനുഷ്യൻ അംഗീകരിക്കുന്നു. ബഹുദൈവാരാധകർ തന്നെ അതിൽ തർക്കിച്ചിട്ടില്ല. പ്രപഞ്ചം സ്വയംഭൂവാണെന്ന് വാദിക്കുന്ന നാസ്തികരായ ഭൗതിക വാദികളല്ലാതെ ലോക

ത്ത് ഒരു സമുദായവും ഈ പരമാർത്ഥം നിഷേധിച്ചിട്ടില്ല. അവരെ പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നതിങ്ങനെയാണ്.

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ (سورة الجاثية: ٢٤)

“അവർ പറഞ്ഞു: “ജീവിതമെന്നാൽ നമ്മുടെ ഐഹിക ജീവിതം മാത്രമാകുന്നു. നാം മരിക്കുന്നു.നാം ജീവിക്കുന്നു. നമ്മെ നശിപ്പിക്കുന്നത് കാലം മാത്രമാകുന്നു.” (ജാസിയ 24)

തുടർന്നു അല്ലാഹുവിന്റെ മറുപടിയിതാണ്:

وَمَا لَهُمْ بِدَلِيلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ (سورة الجاثية: ٢٤)

“(വാസ്തവത്തിൽ) അവർക്ക് അതിനെപ്പറ്റി യാതൊരു അറിവും ഇല്ല. അവർ ഊഹിക്കുക മാത്രമാകുന്നു.”

അതായത് ഖണ്ഡിതമായ രേഖയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ പടുത്തുയർത്തിയതല്ല അവരുടെ നിഷേധം.മറിച്ചു, കേവലം ഊഹാധിഷ്ഠിതമായ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ മാത്രമാണ് അവർക്ക് അവലംബം. സത്യത്തിന്റെ മുൻപിൽ ഊഹത്തിന് നിലനിൽപ്പില്ല. മാത്രമല്ല അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മറുപടി പറയാൻ അവർക്ക് ആവില്ല.

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ* أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا

يُوقِنُونَ (سورة الطور: ٣٥, ٣٦)

“ഒരു വസ്തുവിൽനിന്നുമല്ലാതെ അവർ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാണോ. അതല്ല, അവർ തന്നെയാണോ സ്രഷ്ടാക്കൾ അതല്ല അവരാണോ ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത് അവർ ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.” (തുർ 35, 36)

هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ... (سورة لقمان: ١١)

“ഇതൊക്കെ അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിയാകുന്നു. എന്നാൽ അവനു പുറമെയുള്ളവർ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്താണെന്ന് എനിക്ക് കാണിച്ചു തരൂ. (ലുഖ്മാൻ 11)”

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أُرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ ... (سورة الأحقاف: ٤)

“(നബിയേ) നീ പറയുക, അല്ലാഹുവിനു പുറമെ നിങ്ങൾ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനെ പറ്റി നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചുനോക്കിയിട്ടുണ്ടോ? ഭൂമിയിൽ അവർ എന്താണ് സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന്. നിങ്ങൾ എനിക്ക് കാണിച്ച് തരൂ. അതല്ല, ആകാശങ്ങളുടെ സൃഷ്ടിപ്പിൽ വല്ല പങ്കും അവർക്കുണ്ടോ?” (അഹ്ഖാഫ് 4)

ഫിർഔനിനെ പോലെയുള്ളവർ രക്ഷകർതൃത്വത്തിലെ ഏകത്വം നിഷേധിക്കുന്നതായി നടിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ ഉള്ളിൽ അവർ അത് അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഫിർഔനിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു:

لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ... (سورة الإسراء: ١٠٢)

“ഇവ ഇറക്കിയത് ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും രക്ഷിതാവ് തന്നെയാണെന്ന് തീർച്ചയായും നീ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. (ഇസ്രാഅ് 102)”

ഫിർഔനിന്റെ അനുയായികളുടെ അവസ്ഥയും മറിച്ച്യായിരുന്നില്ല. അവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു:

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا ... (سورة النمل: ١٤)

“അവയെപ്പറ്റി അവരുടെ മനസ്സുകൾക്ക് ദുഃഖമായ ബോധ്യം വന്നിട്ടും അക്രമവും അഹങ്കാരവും നിമിത്തം അവരതിനെ നിഷേധിച്ചു കളഞ്ഞു. (നംല് 14)”

മാത്രമല്ല പൂർവ്വ സമുദായങ്ങളുടെ നിഷേധത്തെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കുക:

وَعَادًا وَثَمُودَ وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِّنْ مَّسَاكِينِهِمْ وَرَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ
عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ (سورة العنكبوت: ٢٨)

“ആദ്,ഥമൂദ്,സമുദായങ്ങളേയും (നാം നശിപ്പിച്ചു). അവരുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്കത് വ്യക്തമായി മനസ്സിലായിട്ടു. പിശാച് അവർക്ക് അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഭംഗിയായി തോന്നിക്കുകയും അവരെ ശരിയായ മാർഗത്തിൽ നിന്ന് തടയുകയും ചെയ്തു. അവർ കഠിനിയുവാൻ കഴിവുള്ളവരായിരുന്നു. (അൻകബൂത്ത് 38)”

ചുരുക്കത്തിൽ തൗഹീദിന്റെ ഈ വശം ഒരു സമുദായവും നിഷേധിച്ചിട്ടില്ല. മാത്രമല്ല,ഈ വശത്തിൽ മിക്കവാറും ശീർക്കും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. എല്ലാവരും അല്ലാഹു മാത്രമാണ് സ്രഷ്ടാവെന്നും അവൻ മാത്രമാണ് പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ നിയന്താവെന്നും അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. തുല്യ കഴിവുകളും ഗുണ വിശേഷങ്ങളുമുള്ള രണ്ടു സ്രഷ്ടാക്കളെ സങ്കല്പിക്കുന്ന ഒരംഗീകൃത സമൂഹം ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

വെളിച്ചമെന്ന നന്മയുടെ സ്രഷ്ടാവ്, ഇരുട്ടെന്ന തിന്മയുടെ സ്രഷ്ടാവ് എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു സ്രഷ്ടാക്കളെ സങ്കല്പിക്കുന്നവരാണ് അഗ്നിയാരാധകർ. പക്ഷെ വെളിച്ചമാണ് അവരുടെ സങ്കല്പത്തിലെ മികച്ചതും മൗലികവും. ഇരുട്ട് പിന്നീട് ഉണ്ടായതാണ്. അഥവാ, വെളിച്ചത്തിനു തുല്യമായി അവർ ഇരുട്ടിനെ കാണുന്നില്ല. ത്രിത്വവാദികളായ ക്രിസ്ത്യാനികളും സ്വാതന്ത്രാസ്തിത്വമുള്ള മൂന്ന് പ്രപഞ്ചനാഥന്മാരുടെ സങ്കല്പിക്കുന്നില്ല.ലോകനാഥൻ ഏകനാണെന്ന് അവർ അംഗീകരിക്കുന്നു.പിതാവാണ് ഏറ്റവും വലിയ ദൈവമെന്നാണ് അവർ പറയുന്നത്.

അതെ, തൗഹീദിന്റെ ഒന്നാമത്തെ വശമായ രക്ഷാകർതൃത്വത്തിലെ ഏകത്വ(തൗഹീദു റുബൂബിയ്യ)ത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഭിന്നതയല്ല, യോജിപ്പാണ് എല്ലാ സമുദായത്തിലും കാണുന്നത്. വിരളമായി മാത്രമേ ഈ വശത്തിൽ പ്രപഞ്ചനാഥന് പങ്കാളികളുണ്ടെന്ന സങ്കല്പമുണ്ടായിട്ടുള്ളൂ.

എന്നാൽ ഈ വശം അംഗീകരിക്കുന്നത് കൊണ്ട് മാത്രം ഒരാൾ ഇസ്‌ലാമിൽ പ്രവേശിക്കുന്നില്ല. അതോടൊപ്പം അതിന്റെ അനിവാര്യ താൽപര്യമായ അല്ലാഹു മാത്രമെ ആരാധനയായിരിക്കാവൂ എന്ന വശം കൂടി പ്രാവർത്തികമാക്കണം. ബഹുദൈവാരാധകാരായ ജനതകളെല്ലാം, പ്രത്യേകിച്ച് അന്തിമ പ്രവാചകൻ നിയുക്തനായ മക്കയിലെ ബഹുദൈവാരാധകർ തൗഹീദിന്റെ ഒന്നാമത്തെ വശം അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ, അല്ലാഹുവെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ എന്ന വശം സമ്മതിക്കാൻ അവർ കൂട്ടാക്കിയില്ല. അതിനാൽ അവർ മുസ്‌ലിംകളായില്ല. ആരാധനയായിരിക്കുക എന്നതിലെ അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തിലേക്ക് ഖുർആൻ ക്ഷണിക്കുന്നത് തന്നെ രക്ഷാകർതൃത്വത്തിലെ ഏകത്വം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് കൊണ്ടാണ്. അഥവാ തങ്ങൾ സമ്മതിച്ച വസ്തുതയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ തന്നെ നിഷേധിക്കുന്ന കാര്യം അംഗീകരിക്കണം എന്നാണ് ബഹുദൈവാരാധകരോട് ഖുർആൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. അതെ, അല്ലാഹുവെ മാത്രം ആരാധിക്കണമെന്ന് ഖുർആൻ കൽപ്പിക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹു മാത്രമാണ് പ്രപഞ്ചനാഥനെന്നത് അവർ അംഗീകരിച്ചതാണെന്ന് അറിയിപ്പു നൽകുകയാണ്. അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ആരാധിക്കുക എന്നത് ആവശ്യപ്പെടുന്ന ശൈലിയിൽ പറയുമ്പോൾ രക്ഷാകർതൃത്വത്തിലെ ഏകത്വം വ്യക്തമാക്കി വിവരണത്തിന്റെ ശൈലിയിലാണ്.

കൽപന ശൈലിയിലുള്ള പ്രഥമ ഖുർആനിക സൂക്തം തന്നെ നോക്കുക:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ
 تَتَّقُونَ* الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ
 بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سورة البقرة: ٢١، ٢٢)

“ജനങ്ങളേ, നിങ്ങളേയും നിങ്ങളുടെ മുൻഗാമികളെയും സൃഷ്ടിച്ച നിങ്ങളുടെ നാഥനെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുവിൻ, നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മതയോടെ ജീവിക്കുവാൻ വേണ്ടിയത്രേ അത്. നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ഭൂമിയെ മെത്തയായും ആകാശത്തെ മേൽപുരയുമാക്കിത്തരികയും ആകാശത്തുനിന്ന് വെള്ളം ചൊരിഞ്ഞ് തന്നിട്ട് അതു മുഖേന നിങ്ങൾക്ക് ഭക്ഷിക്കുവാനുള്ള കായ്കനികൾ ഉൽപാദിപ്പിച്ചു തരികയും ചെയ്തു(നാഥനെ). അതിനാൽ(ഇതെല്ലാം) അറിഞ്ഞു കൊണ്ട് നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് സമന്മാരെ ഉണ്ടാക്കരുത്.” (അൽ ബഖറ 21, 22)

അല്ലാഹുവെ മാത്രമെ ആരാധിക്കാവൂ എന്ന കൽപനയും, അതിലേക്കുള്ള ക്ഷണവും, അതിനെതിരിൽ ഉന്നയിക്കപ്പെടുന്ന സംശയങ്ങളും അവയ്ക്കുള്ള മറുപടിയും എന്നിങ്ങനെയായി ധാരാളം വുർആൻ സൂക്തങ്ങൾ കാണാം. വുർആനിലെ ഓരോ അധ്യായവും, ഓരോ സൂക്തവും തൗഹീദിലേക്കുള്ള ക്ഷണമാണെന്ന് പറഞ്ഞാൽ തെറ്റില്ല. കാരണം വുർആൻ ഒന്നുകിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമങ്ങളും ഗുണങ്ങളും ചെയ്തികളും വിവരിക്കുന്നു. ഇതാണ് തൗഹീദു റുബൂബിയ്യ. അല്ലെങ്കിൽ ആരാധന അല്ലാഹുവിന് മാത്രമെ പാടുള്ളൂ, അവന് പങ്കുകാരില്ല, അവനെ കൂടാതെ ആരാധിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാ ദൈവങ്ങളേയും കയ്യൊഴിയണം എന്ന് കൽപിക്കുന്നു. ഇതാണ് തൗഹീദുൽഉലൂഹിയ്യ. അല്ലെങ്കിൽ തൗഹീദ് ഉൾക്കൊള്ളുകയും അവനെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് ഭൗതികവും പാരത്രികവുമായി ലഭിക്കുന്ന മാനുതയെ പറ്റി വിവരിക്കുന്നു. ഇതാണ് തൗഹീദിന്റെ പ്രതിഫലം. അ

തല്ലെങ്കിൽ ബഹുദൈവാരാധകരെപ്പറ്റിയും ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അവർക്കുള്ള പ്രത്യംഘാതങ്ങളെപ്പറ്റിയും പറയുന്നു. ഇതാണ്. തൗഹീദിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിച്ചവരുടെ അനന്തരഫലം അതല്ലെങ്കിൽ വിധിവിചലിക്കുകയും മതനിയമങ്ങളും വിവരക്കുന്നു. ഇത് തൗഹീദിന്റെ അവകാശകളാണ്. കാരണം മതനിയമങ്ങളും ഞാൻ അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ അവകാശമില്ല.

തൗഹീദിന്റെ എല്ലാ നിയമങ്ങളും അവകാശങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു വാക്യമാണ് ലാഇല്ലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ് ഇതിൽ നിഷേധവും സ്ഥിരീകരണവും കാണാം. അല്ലാഹുവല്ലാത്ത മറ്റെല്ലാത്തിൽ നിന്നും ദിവ്യത്വം നിഷേധിക്കുകയും ദിവ്യത്വം അല്ലാഹുവിൽ മാത്രം സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുപോലെ രക്ഷകൻ അല്ലാഹു മാത്രമാണെന്നും അവനല്ലാത്ത മറ്റെല്ലാ ശക്തികളിൽ നിന്നും മുക്തി നേടലും ഈ വാക്യത്തിന്റെ പൊരുളിൽ പെടുന്നു. ഈ അടിസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിലകൊള്ളുന്നതാണ് തൗഹീദിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഈ മതം. ഇബ്രാഹിം നബി(ﷺ) തന്റെ ജനങ്ങളോട് പ്രഖ്യാപിച്ചത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

“ഇബ്രാഹീം തന്റെ പിതാവിനോടും ജനങ്ങളോടും ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ശ്രദ്ധേയമാവുന്നു). തീർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നതിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നവനാകുന്നു. എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചവൻ ഒഴികെ, കാരണം തീർച്ചയായും അവൻ എനിക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നതാണ്.” (സുഖ്റൂഫ് 27,28) ഇതു തന്നെയാണ് എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരുടെയും മാർഗം.

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ (سورة النحل: ٣٦)

തീർച്ചയായും ഓരോ സമുദായത്തിലും നാം ദൂതനെ നിയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ ആരാധിക്കുകയും ദുർമൂർ

ത്തികളെ കൈവെടിയുകയും ചെയ്യണമെന്ന് (പ്രബോധനം ചെയ്യുന്നതിന് വേ 1.) (നഹ്ൽ : 36)

فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنِ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا
(سورة البقرة: ٢٥٦)

“ആകയാൽ ഏതൊരാൾ ദുർമൂർത്തിയെ അവിശ്വസിക്കുകയും അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ അവൻ പിടിച്ചിട്ടുള്ളത് ബലമുള്ള ഒരു കയറിലാകുന്നു. അത് പൊട്ടിപ്പോകുകയേ ഇല്ല.” (അൽബഖറ : 256)

അതിനാൽ ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ് എന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നവൻ അല്ലാഹു അല്ലാത്ത മറ്റൊരാളിന്റെയും ആരാധനയിൽ നിന്ന് മുക്തനായി എന്ന് വിളംബരം ചെയ്യുകയാണ്. അല്ലാഹുവെ മാത്രമേ ആരാധിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന് സ്വയം പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുകയാണ്. തന്റെ മനസ്സിൽ മനുഷ്യൻ അരക്കിട്ടുറപ്പിക്കേ ഉടമ്പടിയാണിത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

فَمَنْ نَكَتْ فَإِنَّمَا يَنْكُتْ عَلَىٰ نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْنَا اللَّهُ فَسِيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا
(سورة الفتح: ١٠)

അതിനാൽ ആരെങ്കിലും അത് ലംഘിക്കുന്ന പക്ഷം അത് ലംഘിക്കുന്നതിന്റെ ദോഷഫലം അവനു തന്നെയാകുന്നു. താൻ അല്ലാഹുവുമായി ഉടമ്പടിയിലേർപ്പെട്ട കാര്യം വല്ലവനും നിറവേറ്റിയാൽ അവന് മഹത്തായ പ്രതിഫലം അവൻ നൽകുന്നതാണ്.” (ഫത്ഹ് 10)

അപ്പോൾ ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ് എന്നത് ആരാധനയിലെ അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വ വിളംബരമാണ്. കാരണം ഇലാഹ് (ദൈവം) എന്നാൽ ആരാധനെന്നാണർത്ഥം. അതിനാൽ ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ് എന്നാൽ അല്ലാഹുവല്ലാതെ യാഥാർത്ഥ ആരാധ്യനില്ല

എന്നായി.

ഈ പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ ആശയം ഗ്രഹിക്കുകയും അതിന്റെ അനിവാര്യ താൽപര്യമെന്നോണം ബഹുദൈവാരാധനയിൽ നിന്നും മുക്തമായി, അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തിൽ അടിയുറച്ച് വിശ്വസിച്ചു. തദനുസരം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനാണ് യഥാർത്ഥ മസ്ലിം. മനസ്സിൽ വിശ്വസമില്ലാതെ ഈ വാക്യം ഉരുവിട്ട് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ കപട വിശ്വാസിയും.

നാവു കൊണ്ട് ഈ വാക്യം ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് ഉരുവിട്ടാലും അതിന്റെ താൽപര്യത്തിന് വിരുദ്ധമായി ശിർക്ക് ചെയ്യുന്നവൻ ദൈവനിഷേധി(കാഫിർ)യാണ്. ഇതാണ് ഇന്നത്തെ ഖബറാരാധകരുടെ അവസ്ഥ. അവർ ഈ വാക്യം ഉരുവിട്ട് കൊണ്ടിരിക്കും. അതിന്റെ ആശയമെന്താണെന്നവർ ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അവരുടെ ജീവിതരീതിയിൽ മാറ്റമുണ്ടാക്കുവാനോ കർമ്മങ്ങളെ ശരിപ്പെടുത്തുവാനോ ഉതകുന്ന സ്വാധീനമൊന്നും അതിനില്ല. അതിനാൽ ലാ ഇല്ലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ് എന്ന് പറയുന്നതിനോടൊപ്പം യാ അബ്ദുൽ ഖാദിർ ജീലാനീ യാ ബദ്വീ എന്നിങ്ങനെ അവരെയും ഇവരെയും അവർ വിളിക്കുന്നു. മരിച്ചു പോയവരോട് സഹായമർത്ഥിക്കുകയും അപകടങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ ഇസ്തിഗാസ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു!

ഈ കൂട്ടർ മനസ്സിലാക്കിയതിനെക്കാൾ പൂർവ്വികരായ ബഹുദൈവാരാധകർ ഈ വാക്യത്തിന്റെ പൊരുൾ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. വിഗ്രഹ പൂജ കയ്യൊഴിച്ച് അല്ലാഹുവെ മാത്രം ആരാധിക്കുക എന്നാണ് ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ് പ്രഖ്യാപിക്കാൻ പറയുന്നതു വഴി മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ) നമ്മോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നത് എന്ന് അവർ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ അവർ ചോദിച്ചു:

أَجْعَلَ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا (سورة ص: ٥)

“ഇവൻ എല്ലാ ദൈവങ്ങളെയും ഒരൊറ്റ ദൈവമാക്കുകയാണോ?” (സ്വാദ് 5)

ഇതേ ചോദ്യം ഹുദ് നബി(ﷺ)യുടെ ജനനയും ചോദിച്ചു.

أَجِئْتَنَا لَتَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا (سورة الأعراف: ٧٠)

“ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ മാത്രം ആരാധിക്കുവാനും ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ ആരാധിച്ചിരുന്നതിനെ ഞങ്ങൾ വിട്ടു കളയുവാനും വേറിയാണോ നീ ഞങ്ങളുടെ അടുത്തു വന്നിരിക്കുന്നത്?” (അഅ്റാഫ് 70)

സ്വാലിഹ് നബി(ﷺ)യുടെ ജനന ചോദിച്ചു.

أَتْنَهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا (سورة هود: ٦٢)

“ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ ആരാധിച്ചു വരുന്നതിനെ ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് നീ ഞങ്ങളെ വിലക്കുകയാണോ?” (ഹുദ് : 62)

നൂഹ് നബി(ﷺ)യുടെ ജനന പറഞ്ഞതും അത് തന്നെ.

وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا (سورة

نوح: ٢٣)

അവർ പറഞ്ഞു: “ജനങ്ങളെ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കരുത്. വദ്, സുവാഅ്, യഗൂഥ്, യഊഖ്, നസർ എന്നിവരെ നിങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കരുത്.” (നൂഹ് : 23)

വിഗ്രഹാരാധന കൈവെടിയുക, അല്ലാഹുവെ മാത്രം ആരാധിക്കുന്നതിലേക്ക് വരിക എന്നാണ് ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ് യുടെ അർത്ഥമെന്ന് അവിശ്വാസികൾ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ത

നെ അത് ഉരുവിടാൻ അവർ കൂട്ടാക്കിയില്ല. ലാത്ത, ഉസ്സ, മനാത്ത എന്നിവക്കുള്ള അരാധനയും ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലയും ഒരുമിച്ചു ചേരില്ല എന്നു ശരിക്കു അവർ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു.

എന്നാൽ ഇന്നത്തെ ഖബർ പുജകർ ഈ വൈരുദ്ധ്യം പോലും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. അവർ ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ് എന്ന് ഉച്ചരിക്കുകയും മുതിയടഞ്ഞവരെ ആരാധിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു!

ചിലർ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത് ഇലാഹ് എന്നാൽ സൃഷ്ടിക്കുവാനും, ആവിഷ്കരിക്കുവാനും, കൂട്ടിപ്പിടിക്കുവാനും കഴിവുള്ളവൻ എന്നാണ്. അപ്പോൾ 'അല്ലാഹു അല്ലാതെ, സൃഷ്ടികർത്താവില്ല' എന്നായി ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലായുടെ അർത്ഥം ഇത് അങ്ങേയറ്റം ബാലിശമാണ്. കാരണം ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളും അതംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. സൃഷ്ടിക്കാനും അന്നം നൽകാനും ജീവിപ്പിക്കാനും മരിപ്പിക്കാനും കഴിവുള്ളവൻ അല്ലാഹു മാത്രമാണെന്ന് അവരൊക്കെ സമ്മതിച്ചതാണ് എന്ന് അല്ലാഹുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും അവരൊന്നും മുസ്ലിംകളായില്ലല്ലോ. അതിനാൽ ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലായുടെ ആശയം ഒരിക്കലും അത് മാത്രമല്ലെന്ന് വ്യക്തം. പക്ഷെ, ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹയുടെ വിശാലമായ താൽപര്യത്തിൽ അതും ഉൾപ്പെടുമെന്ന് പറയാം.

ഇബാദത്തിലെ ശീർക്ക്

ഇബാദത്തിലെ ശീർക്ക് എന്നാൽ ആരാധനയോ അതിലെ ഏതെങ്കിലും അംശമോ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്ക് ചെയ്യുക എന്നാണ്. ഇതിന്റെ ഉൽഭവത്തെ കുറിച്ച് നേരത്തേ നാം സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്ന് അതും അനുസ്യൂതം തുടരുന്നു. അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിച്ചവർ മാത്രം അതിൽ നിന്നും മുക്തരായി ജീവിക്കുന്നു.

ഈ ശീർഷ്ക രൂപം തരമുണ്ട്:

1) ഇസ്ലാം മതത്തിൽ നിന്നും പുറത്താകാൻ നിമിത്തമായിത്തീരുന്ന കൊടിയ ശീർഷ്ക, അഥവാ ബഹുദൈവാരാധന, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരോട് പ്രർത്ഥിക്കുക, അവരുടെ പ്രീതിക്കുവേണ്ടി ബലിയറുക്കുക, തുടങ്ങി ആരാധനയുടെ ഏതെങ്കിലും ഇനം അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്ക് ചെയ്യുക എന്നർത്ഥം.

2) മതത്തിൽ നിന്നും പുറത്താകാൻ കാരണമാവുകയില്ലെങ്കിലും തൗഹീദിന്റെ പൂർണ്ണതക്ക് യോജിക്കാത്ത ലഘുവായ ശീർഷ്ക. അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ പേരിൽ സത്യം ചെയ്യുക, എപ്പോഴും ലോകമാന്യത്തിന് വേണ്ടി മാത്രം പ്രവർത്തിക്കുക, 'നീയും അല്ലാഹുവും ഉദേശിച്ചാൽ', 'നീയും അല്ലാഹുവും ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ' തുടങ്ങിയ അശ്രദ്ധമായ പദപ്രയോഗങ്ങൾ നടത്തുക എന്നിവ ഉദാഹരണം. നിരന്തരമായി ഇക്കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവൻ കൊടിയ ശീർഷ്കിൽ അകപ്പെടാൻ എളുപ്പമാണ്.

ശീർഷ്കും ഇന്നത്തെ മുസ്ലിംകളും

ഇന്ന് മുസ്ലിംകളിൽ ശീർഷ്ക ബീഭത്സത പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ പ്രധാന കാരണങ്ങൾ ഇവയാണ്.

1) വിശുദ്ധഖുർആനിൽ നിന്നും നബിചര്യയിൽ നിന്നും മുസ്ലിംകൾ അകന്നു പോയി.

2) ദൈവികമായ യാതൊരു മാർഗ്ഗ നിർദ്ദേശങ്ങളും ഇല്ലാതെ പൂർവികരുടെ ചെയ്തികളെ അന്ധമായി പിൻപറ്റുന്നു.

3) മൃതിയടഞ്ഞവരെ പരിധിവിട്ട് ആദരിക്കുകയും അവരുടെ ജ്വാലകളെ കാണുകയും ചെയ്യുന്നു.

4) മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ) പഠിപ്പിച്ച ഇസ്‌ലാം മതത്തിന്റെ അന്തഃസത്ത എന്താണെന്നതിനെപ്പറ്റിയുള്ള അജ്ഞത. ഒരിക്കൽ ഉമർബിൻഖത്താബ്(رضي الله عنه) പറഞ്ഞു: “മക്കയിലു ായിരുന്ന അജ്ഞാന കാലത്തെ (ജാഹിലിയത്ത്) പറ്റി മനസിലാക്കാത്തവർ ഇസ്‌ലാമിൽ ഉ ാകുവോഴാണ് മതത്തിന്റെ പിരികൾ ഓരോന്നും അഴിഞ്ഞു പോവുക.”

5) കെട്ടു കഥകൾക്കും സംശയങ്ങൾക്കും ലഭിക്കുന്ന മാർക്കറ്റ്. നിരവധി ആളുകളെ വഴി തെറ്റിച്ച കാരണമാണിത്. പലപ്പോഴും തങ്ങളുടെ നിലപാടിനെ ന്യായീകരിക്കുവാൻ ശീർക്ക് ചെയ്യുന്നവൻ അവലംബിക്കുന്ന രേഖയും ഇവമാത്രമായിരിക്കും.

എന്നാൽ ഇമ്പിഷ്യകമായി മുസ്‌ലിം സമൂഹത്തിലെ ബഹുദൈവാരാധകർ ഉന്നയിക്കാറുള്ള സംശയവാദങ്ങളിൽ മിക്കതും പൂർവ സമുദായത്തിലെ ബഹുദൈവാരാധകർ ഉന്നയിച്ചതാണ്. പ്രസ്തുത വാദങ്ങൾ സംക്ഷിപ്തമായി നമുക്ക് പരിശോധിക്കാം.

1) പൈതൃകമായി ലഭിച്ച ആചാരങ്ങളാണത്

ആധുനികവും പൗരാണികവുമായ എല്ലാ ബഹുദൈവാരാധകരും ഒരുപോലെ ഉന്നയിക്കുന്ന ന്യായവാദമാണ് പൂർവ്വപിതാക്കളിൽനിന്നും പൈതൃകമായി തങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചതാണ് ഈ വിശ്വാസരീതികളെന്ന്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّقْتَدُونَ (سورة الزخرف: ٢٣)

“അതുപോലെതന്നെ നിനക്ക് മുമ്പ് ഏതൊരു രാജ്യത്ത് നാം താക്കീതുകാരനെ അയച്ചപ്പോഴും ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ ഒരു മാർഗ്ഗത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്നവരായി ഞങ്ങൾ കെ ത്തിയിരി

കുന്നു. തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ അവരുടെ കാൽപ്പാടുകളെ അനുഗമിക്കുന്നവരാകുന്നു.എന്ന് അവിടെയുള്ള സുഖലോലുപന്മാർ പറയാതിരുന്നിട്ടില്ല”. (സുഖ്റൂഫ് 23)

തന്റെ വാദങ്ങൾക്ക് രേഖ ഹാജരാക്കാൻ കഴിയാത്തവർ ശരണം തേടുന്ന ന്യായീകരണമാണിത്. വാദപ്രതിവാദ മേഖലയിൽ ഒട്ടും വിലയില്ലാത്ത നിരർഥകമായ തെളിവുവാനിത്. കാരണം അവർ പിൻപറ്റുന്ന പൂർവ്വപിതാക്കൾ ദിവ്യപാതയിൽ നിലകൊള്ളുന്നവരായിരുന്നില്ല. അത്തരം ആളുകളെ അനുഗമിക്കുന്നതോ പിൻപറ്റുന്നതോ ശരിയല്ല. അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നു:

أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ (سورة المائدة: 1٠٤)

“അവരുടെ പിതാക്കൾ യാതൊന്നും അറിയാത്തവരും സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കാത്തവരും ആയിരുന്നാൽ പോലും (അവരെ പിൻപറ്റിയാൽ മതിയെന്നോ?)” (മാഇദ 104)

أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ (سورة البقرة: 17٠)

“അവരുടെ പിതാക്കൾ യാതൊന്നും ചിന്തിച്ച് മനസ്സിലാക്കാത്തവരും നേർവഴി കെട്ടാത്തവരുമായിരുന്നെങ്കിൽ പോലും (അവരെ പിൻപറ്റുകയാണോ?)” (അൽ ബഖറ 170)

പൂർവ്വികർ സത്യപാതയിലാണെങ്കിൽ മാത്രമേ അവരെ പിൻപറ്റുന്നതിൽ ശ്രേഷ്ഠതയുള്ളൂ. യൂസുഫ്(ﷺ)നെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഖുർആൻ പറയുന്നു.

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكِ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ (سورة

يوسف: 38)

“എന്റെ പിതാക്കളായ ഇബ്രാഹിം, ഇസ്മായീൽ, യാക്കൂബ്, എന്നിവരുടെ മാർഗം ഞാൻ പിന്തുടർന്നിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനോട് യാതൊന്നിനെയും പങ്കുചേർക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്ക് പാടുള്ളതല്ല. ഞങ്ങൾക്കും മനുഷ്യർക്കും അല്ലാഹു നൽകിയ അനുഗ്രഹത്തിൽ പെട്ടതത്രെ അത് (സന്മാർഗ്ഗം). പക്ഷെ മനുഷ്യരിൽ അധിക പേരും നന്ദിക്കാട്ടുന്നില്ല.” (യൂസുഫ് 38)

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ (سورة الطور: ٢١)

“ഏതൊരു കുട്ടർ വിശ്വസിക്കുകയും അവരുടെ സന്താനങ്ങൾ വിശ്വാസത്തിൽ അവരെ പിന്തുടരുകയും ചെയ്തിരുന്നുവോ, അവരുടെ സന്താനങ്ങളെ നാം അവരോടൊപ്പം ചേർക്കുന്നതാണ്.” (തുർ 21)

ഈ ന്യായവാദമെ ബഹുദൈവാരാധകരുടെ മനസ്സിൽ ആഴ്ന്നിറങ്ങിയിരുന്നു. ഇത് ഉപയോഗിച്ചാണവർ പ്രവാചകന്മാരുടെ പ്രബോധനത്തെ നേരിട്ടത്. നൂഹ്(ﷺ)ന്റെ ജനതയെ നോക്കുക:

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّي غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ* فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشْرٌ- مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَّا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ

(سورة المؤمنون: ٢٣, ٢٤)

“നൂഹിനെ നാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിലേക്ക് ദൂതനായി നിയോഗിക്കുകയായി. എന്നിട്ടദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, എന്റെ ജനങ്ങളെ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ ആരാധിക്കുക. നിങ്ങൾക്ക് അവനല്ലാതെ യാതൊരു ദൈവവുമില്ല. അതിനാൽ നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നില്ലേ? അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിലെ സത്യനിഷേധികളായ പ്രമാണിമാർ പറഞ്ഞു. ഇവൻ നിങ്ങളെപ്പോലുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ മാത്രമാകുന്നു. നിങ്ങളെക്കാളുപരിയായി മ

ഹത്യാം നേടിയെടുക്കാൻ അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ(ദൂതന്മാരായി)മലക്കുകളെ തന്നെ ഇറക്കുമായിരുന്നു.ഞങ്ങളുടെ പൂർവ്വപിതാക്കൾക്കിടയിൽ ഇങ്ങനെയെന്ന് ഞങ്ങൾ കേട്ടിട്ടില്ല.” (മുഅ്മിനുൻ 23, 24)

അപ്പോൾ, നൂഹ്(ﷺ)ന്റെ ദൗത്യത്തിനെതിരെ അവർ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നത് പൂർവ്വികർ കൈകൊ നിലപാടിനെയാണ് ഇനി സ്വാലിഹ് നബി(ﷺ)യുടെ ജനതയെ കാണുക:

قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا ...
(سورة هود: ٦٢)

“അവർ പറഞ്ഞു: “സ്വാലിഹേ, ഇതിനുമുമ്പ് നീ ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ അഭിലഷണീയനായിരുന്നു.ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ ആരാധിച്ചുവരുന്നതിനെ ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നതിൽ നീ ഞങ്ങളെ വിലക്കുകയാണോ.” (ഹൂദ് 62)

ശുഐബ് നബി(ﷺ)യുടെ ജനതയും പറഞ്ഞു:

قَالُوا يَا شُعَيْبُ أَصَلَاتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرِكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا ... (سورة هود: ٨٧)

അവർ പറഞ്ഞു: “ശുഐബേ, ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ ആരാധിച്ചു വരുന്നതിനെ ഞങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നാണോ നിന്റെ നമസ്കാരം നിനക്ക് കൽപന നൽകുന്നത്?” (ഹൂദ് 87)

ഇബ്രാഹീം നബി(ﷺ) തന്റെ ജനതയെ തെളിവുകൾ കൊടുത്ത് മുട്ടു കുത്തിച്ചപ്പോൾ അവർ പ്രതികരിച്ചത് നോക്കുക:

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ* إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ* قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَنْظِلُ لَهَا عَافِيَةً* قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمُ إِذْ تَدْعُونَ* أَوْ يَنفَعُونَكُمُ أَوْ يَضُرُّونَ* قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ (سورة الشعراء: ٦٩-٧٤)

“ഇബ്രാഹീമിന്റെ വൃത്താന്തവും നീ അവർക്ക് വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കുക.അതായത് നിങ്ങൾ എന്തിനെയാണ് ആരാധിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്ന് തന്റെ പിതാവിനോടും, തന്റെ ജനങ്ങളോടും അദ്ദേഹം ചോദിച്ച സന്ദർഭം. അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ ചില വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിക്കുകയും അവയുടെ മുമ്പിൽ ഭജനമിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ അവരത് കേൾക്കുമോ. അഥവാ അവർ നിങ്ങൾക്ക് ഉപകാരമോ ഉപദ്രവമോ ചെയ്യുമോ? അവർ പറഞ്ഞു: അല്ല, ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതായി ഞങ്ങൾ കേൾക്കുന്നു.” (ശുഅറാഅ് 69-74)

ഫിർഔൻ മുസാ നബി(ﷺ)യോട് ചോദിച്ചു.

فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ (سورة طه: ٥١)

“അപ്പോൾ മുൻതലമുറകളുടെ അവസ്ഥയെന്താണ്?”(താഹ 51)

ഇങ്ങനെ, എല്ലാ അവിശ്വാസവും ഒരു മാർഗ്ഗം തന്നെയാണ്. സത്യത്തെ കവച്ചുവെക്കാൻ അങ്ങേയറ്റം ദുർബലമായ ഇത്തരം ന്യായവാദങ്ങളാത്തതൊന്നും അവരുടെ പക്കലില്ല.

2) പടച്ചവന്റെ വിധിയാണിത്

‘വിധിയാണിത്’ എന്നവാദമാണ് തങ്ങൾ നിലയുറപ്പിച്ച ശിർക്കിനെ ന്യായീകരിക്കാൻ അറേബ്യൻ ബഹുദൈവാരാധകരും മറ്റു പലരും ഉന്നയിച്ച മറ്റൊരു ന്യായം. ഖുർആൻ പറയുന്നത് നോക്കുക:

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ ... (سورة الزخرف: ٢٠)

“പരമകാരുണികൻ ഉദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ അവരെ (മലക്കുകളെ) ആരാധിക്കുമായിരുന്നില്ല എന്ന് അവർ പറയുകയും ചെയ്യും.” (സുഖ്റൂഫ് 20)

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ (سورة الأنعام: ١٤٨)

“ആ ബഹുദൈവാരാധകർ പറഞ്ഞേക്കും; അല്ലാഹു ഉദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഞങ്ങളോ ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളോ (ആല്ലാഹുവോട്) പങ്കുചേർക്കുമായിരുന്നില്ല, ഞങ്ങൾ യാതൊന്നും നിഷിദ്ധമാക്കുമായിരുന്നില്ല എന്ന്. അതേ പ്രകാരം അവരുടെ മുൻഗാമികളും നമ്മുടെ ശിക്ഷ ആസ്വദിക്കും വരെ നിഷേധിക്കുകയായി. പറയുക നിങ്ങളുടെ പക്കൽ വല്ല വിവരവുമുണ്ടോ? എങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്ക് നിങ്ങൾ അതൊന്ന് വെളിപ്പെടുത്തിത്തരൂ. ഈ ഹത്തെ മാത്രമാണ് നിങ്ങൾ പിന്തുടരുന്നത്. നിങ്ങൾ അനുമാനിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്. (അൻആം 148)

ഈ സൂക്തത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇബ്നു കസീർ പറയുന്നത് കാണുക:

“തങ്ങൾ നിലയുറപ്പിച്ച ശിർക്കിനും, ചില വസ്തുക്കൾ സ്വയം നിഷിദ്ധമായി കണക്കാക്കുന്നതിനും തെളിവായി ബഹുദൈവാരാധകർ ഉന്നയിക്കുന്ന ന്യായീകരണവും അതിനുള്ള മറുപടിയുമാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ പറയുന്നത്. ഞങ്ങൾ നിഷിദ്ധമായി ഗണിക്കുന്നതും ഞങ്ങളുടെ ബഹുദൈവാരാധന യുമെല്ലാം അല്ലാഹു കൂടെ നിരീകരിക്കുകയാണല്ലോ. വിശ്വസിക്കണമെന്നതോന്നൽ ഞങ്ങളിൽ ജനിപ്പിക്കുവാനും അവിശ്വസിക്കുന്നതിന് തടസ്സം സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ട് ഞങ്ങളുടെ ചെയ്തികളിൽ നിന്നു

ഞങ്ങളെ തടയാനും അവൻ കഴിവും . എന്നിട്ടും അവൻ ഞങ്ങളെ തടയുന്നില്ല. ഇതിന്റെ അർത്ഥം ഞങ്ങളുടെ ചെയ്തികളിൽ അവൻ തൃപ്തനും അവയെല്ലാം അവന്റെ ഉദ്ദേശ്യവുമാണ് എന്നത്രെ. അവരുടെ ഈ വാദം ഉദ്ധരിച്ച ശേഷം അല്ലാഹു പറയുകയാണ്: ഈ ന്യായം പറഞ്ഞു കൊണ്ട് അവരുടെ പൂർവ്വികരും വഴിപിടിച്ചത്”. ഇത് തികച്ചും നിരർത്ഥകമായ വാദമാണ്. കാരണം അവർ വാദിക്കുന്നത് ശരിയായിരുന്നെങ്കിൽ അല്ലാഹു ബഹുദൈവാരാധന നിമിത്തം പൂർവ്വികരെ നശിപ്പിക്കുമായിരുന്നില്ല. അവരെ വേദനയുറ്റ ശിക്ഷക്ക് വിധേയമാക്കുമായിരുന്നില്ല. അവരിലേക്ക് തുടർച്ചയായി ദൂതന്മാരെ നിയോഗിക്കുമായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ ചെയ്തികൾ അല്ലാഹു തൃപ്തിപ്പെടുന്നുവെന്നതിന് നിങ്ങളുടെ പക്കൽ വ്യക്തമായ വല്ല വിവരവുമുണ്ടോ? ഉദാഹരണത്തിൽ അതൊന്ന് കാണിച്ചു തരൂ. വാസ്തവത്തിൽ നിങ്ങൾ ഊഹത്തെയാണ് പിൻപറ്റുന്നത് കേവലം അനുമാനം മാത്രമാണ് നിങ്ങളുടെ അവലംബം.

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا
 حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ ... (سورة النحل: ٣٥)

(അല്ലാഹുവോട്) പങ്കാളികളെ ചേർത്തവർ പറയുന്നു: “അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞങ്ങളോ ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരോ അവനു പുറമെ യാതൊന്നിനെയും ആരാധിക്കുമായിരുന്നില്ല. അവന്റെ കല്പനങ്ങൾ കൂടാതെ ഞങ്ങൾ നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ഇല്ലായിരുന്നു” (അന്നഹ്ൽ 35)

ഈ സൂക്തത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇബ്നു കസീർ പറയുന്നു:

“അവരുടെ വാദത്തിന്റെ ചുരുക്കമിതാണ്. ഞങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് അല്ലാഹുവിന് ഇഷ്ടമില്ലെങ്കിൽ അവൻ ഞങ്ങളെ ശിക്ഷി

ച്ചുകൊടുക്കാനും, ഞങ്ങൾക്കിത് ചെയ്യാൻ സൗകര്യമേർപ്പെടുത്താതെയോ അതിൽ പ്രതിഷേധിക്കും. അതിന്റെ മറുപടി അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ * وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ (سورة النحل: 36)

“ദൈവദൂതന്മാരുടെ മേൽ സ്പഷ്ടമായ പ്രബോധനമല്ലാതെ വല്ല ബാധ്യതയുമുണ്ടോ? തീർച്ചയായും ഓരോ സമുദായത്തിലും നാം ദൂതനെ നിയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ ആരാധിക്കുകയും ദുർമൂർത്തികളെ വെടിയുകയും ചെയ്യണം എന്ന് (പ്രബോധനം ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി) എന്നിട്ട് അവരിൽ ചിലരെ അല്ലാഹു നേർവഴിലാക്കി. അവരിൽ ചിലരുടെമേൽ വഴികേട് സ്ഥിരപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ആകയാൽ നിങ്ങൾ ഭൂമിയിലൂടെ നടന്നിട്ട് നിഷേധിച്ച് തള്ളിക്കളഞ്ഞവരുടെ പര്യവസാനം എപ്രകാരമായിരുന്നു എന്ന് നോക്കുക.” (അന്നഹ്ൽ 36)

അഥവാ നിങ്ങൾ പറയുന്ന പോലെല്ല കാര്യം. അവൻ നിങ്ങളുടെ ചെയ്തികളെ അങ്ങേയറ്റം വെറുക്കുന്നു. അത് ചെയ്യരുതെന്ന് നിങ്ങളെ ശക്തിയായി വിലക്കിയിട്ടുമുണ്ട്. അങ്ങിനെ എല്ലാ സമൂഹങ്ങളിലേക്കും എല്ലാ നൂറ്റാണ്ടുകളിലും ഒരു വിഭാഗം മനുഷ്യരെ ദൈവദൂതന്മാരായി നിയോഗിച്ചു. അവർ എല്ലാവരും അല്ലാഹുവെ മാത്രം ആരാധിക്കുവാൻ കൽപിക്കുകയും അവനെ കൂടാതെ ആരാധിക്കപ്പെടുന്നതിനെ വിരോധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സന്ദേശവുമായി, മനുഷ്യരാശിയിലേക്ക് ശീർക്ക് കടന്നുവന്ന കാലം തൊട്ട് ദൂതന്മാരെ അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നൂഹ് നബി(ﷺ)യുടെ ജനതയിലായിരുന്നു ആദ്യമായി ശീർക്ക് കടന്നുവന്നത്. അതിനാൽ ആദ്യത്തെ ദൈവദൂതനായി അദ്ദേഹത്തെ അ

ല്ലാഹു നിയോഗിച്ചു. തുടർന്ന് ദൈവദൂതന്മാരുടെ നിയോഗമനം തുടർന്നു. മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ)യുടെ നിയോഗത്തോടെ ആ പ്രക്രിയയ്ക്ക് അന്ത്യം കുറിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൗത്യം കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറുമെന്ന പോലെ മനുഷ്യവർഗത്തെയും ജിന്നു വർഗത്തെയും ചൂഴ്ന്നു നിൽക്കുന്നതാണ്, പ്രവാചക ദൗത്യത്തെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പറയുന്നത് കാണുക:

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ (سورة الأنبياء: ٢٥)

“ഞാനല്ലാതെ യാതൊരു ദൈവവുമില്ല, അതിനാൽ എന്നെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കൂ എന്ന് ബോധനം നൽകിക്കൊല്ലാതെ നിനക്ക് മുമ്പ് ഒരു ദൂതനേയും നാം അയച്ചിട്ടില്ല.” (അമ്പിയാഅ്: 25)

وَأَسْأَلُ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ آلِهَةً يُعْبَدُونَ (سورة الزخرف: ٤٥)

“നിനക്ക് മുമ്പ് നമ്മുടെ ദൂതന്മാരായി നാം അയച്ചവരോട് ചോദിച്ച് നോക്കുക. പരമകാരുണികനു പുറമേ ആരാധിക്കപ്പെടേ വല്ല ദൈവങ്ങളും നാം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന്.” (സുഖ്റൂഫ് : 45)

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ (سورة النحل: ٣٦)

തീർച്ചയായും ഓരോ സമുദായത്തിലും നാം ദൂതനെ നിയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ ആരാധിക്കുകയും ദുർമൂർത്തികളെ വെടിയുകയും ചെയ്യണം എന്ന് (പ്രബോധനം ചെയ്യുന്നതിന് വേണ്ടി.) (അന്നഹ്ൽ 36)

അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവനെ കൂടാതെ മറ്റൊന്നിനേയും ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കുമായിരുന്നില്ല എന്ന ന്യായവാദവുമായി വരാൻ എങ്ങനെയാണ് ഇനി അവർക്ക് കഴിയുക? തന്റെ

ദൂതന്മാരുടെ ജീഹ്വയിലൂടെ അവരോട് അക്കാര്യം അവൻ വിരോധിച്ചതിനാൽ അവന്റെ നിയമക ഇച്ഛ ഇക്കാര്യത്തെ നിഷേധിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ അവൻ നിശ്ചയിച്ച പ്രാപഞ്ചിക നിയമ പ്രകാരം ഇഷ്ടമുള്ളത് ചെയ്യാൻ അവൻ അവർക്ക് സൗകര്യമേർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നു. അതവർക്ക് അനുകൂലമായ തെളിവല്ല. മാത്രമല്ല, പ്രവാചകന്മാർ മുഖേന നൽകിയ മുന്നറിയിപ്പ് അവഗണിച്ചപ്പോൾ ഭൂമിയിൽ വെച്ചു തന്നെ അവരെ ശിക്ഷിച്ചുകൊടുത്തതന്റെ അനിഷ്ടം അല്ലാഹു ബഹുദൈവാരാധകരെ അറിയിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. (ഇബ്നു കസീർ 2/586-587)

ഈ സംശയവാദം വഴി ദുർനടപടികൾ ചെയ്യാൻ ഒരു ന്യായം കൈത്തുകയല്ലേ ഇവർ: കാരണം തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് ചീത്ത കാര്യമാണെന്നല്ല നന്മയാണ് എന്നത്രെ അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നത്. അവർ നടത്തിയ വിഗ്രഹാരാധന വഴി അല്ലാഹുവിലേക്ക് സാമീപ്യം നേടുകയാണവരുടെ ലക്ഷ്യം. തങ്ങളുടെ ചെയ്തികൾ അല്ലാഹുവിങ്കൽ സത്യവും സാധുതയുള്ളതും തൃപ്തികരവുമാണ് എന്ന നിലപാടിനനുകൂലമായ തെളിവ് കൈത്തുക മാത്രമാണവർ. അതിന് അല്ലാഹുവിന്റെ മറുപടി ഇതാണ് “അങ്ങനെയായിരുന്നെങ്കിൽ അവരുടെ ചെയ്തികളെ കുറുപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തതന്മാരെ നിയോഗിക്കുമായിരുന്നില്ലല്ലോ”

**3. “ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ്”
ചൊല്ലിയവരെല്ലാം സ്വർഗ്ഗത്തിലാണ് ?**

“ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ്” എന്ന് നാവുകൊടുത്ത ഉരുവിട്ടാൽ തന്നെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമെന്നാണ് ചിലരുടെ തെറ്റുദ്ധാരണ. അതിനാൽ അവിശ്വാസപരമായ കാര്യങ്ങളോ, ശിർക്ക് പരമായ ചെയ്തികളോ അവനിൽ നിന്നു വായാലുമത് പ്രശ്നമല്ല

എന്നവൻ കരുതുന്നു. ശഹാദത്ത് കലിമ: (സാക്ഷ്യവാക്യങ്ങൾ) ചൊല്ലിയാൽ നരകത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല, എന്ന അർത്ഥത്തിൽ വന്ന നബി വചനങ്ങളുടെ ബാഹ്യതലങ്ങളെയാണ് ഇവർ അവലംബിക്കുന്നത്.

മറുപടി 'ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ്' പ്രഖ്യാപിച്ച ശേഷം അതിന് വിരുദ്ധമായി ശിർക്ക് ചെയ്യാതെ മരണപ്പെടുന്നവരാണ് നബി വചനങ്ങളിൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്. ആത്മാർത്ഥമായ ഹൃദയത്തോടെ അത് പ്രഖ്യാപിക്കുകയും അല്ലാഹുവല്ലാതെ ആരാധിക്കപ്പെടുന്നവയെ മുഴുവൻ കയ്യാഴിച്ച് അതേ നിലപാടിൽ മരണപ്പെടുകയും ചെയ്തവരാണ്. ഉത്ബാൻ(ﷺ) നബി(ﷺ)യിൽ നിന്നും ഉദ്ധരിക്കുന്നു: “അല്ലാഹുവിന്റെ മാത്രം പ്രീതി കാംക്ഷിച്ച് കൊണ്ട് ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നവന് അല്ലാഹു നരകം വിലക്കിയിരിക്കുന്നു. “മറ്റൊരു നബി വചനം ഇങ്ങനെയാണ്: “ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ് പ്രഖ്യാപിക്കുകയും അല്ലാഹു അല്ലാതെ ആരാധിക്കപ്പെടുന്നവയിൽ അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തവന്റെ രക്തവും ധനവും പവിത്രമാണ്. അവന്റെ വിചാരണ അല്ലാഹു വികലാണ്.” ഇവിടെ ധനത്തിന്റെയും രക്തത്തിന്റെയും പവിത്രത രൂപംകാരുങ്ങളിൽ നബി(ﷺ) ബന്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഒന്ന്: ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ് (ഒരു ദൈവവുമില്ല; അല്ലാഹുവല്ലാതെ) എന്ന പ്രഖ്യാപനം. രണ്ട്: അല്ലാഹു അല്ലാതെ ആരാധിക്കപ്പെടുന്നവയെ അവിശ്വസിക്കുക. അഥവാ കേവലമായ ഉരുവിടൽ പോരാ, മറിച്ച് അതോടൊപ്പം തന്നെ അതിനനുസരിച്ച പ്രവർത്തനവും അനിവാര്യമാണ് എന്ന് വ്യക്തം.

അപ്പോൾ 'ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ്' എന്ന പ്രഖ്യാപനം സ്വർഗ്ഗ പ്രവേശനത്തിന്റെയും നരകവിമുക്തിയുടേയും അനിവാര്യതയും നിമിത്തവുമാണ്. എന്നാൽ നിമിത്തവും അനിവാര്യതയും അവ

യുടെ നിബന്ധനകൾ പൂർണ്ണമായാലേ ഫലപ്പെടുകയുള്ളൂ. ഹസൻ(ﷺ)യോട് ചിലർ പറഞ്ഞു: ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ് എന്ന് ഉരുവിടുന്നവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമെന്ന് ചില ആളുകൾ പറയുന്നു. ലോ? അദ്ദേഹം പ്രതികരിച്ചു. “ശരിയാണ്. ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹു പറയുകയും അതിന്റെ അവകാശവും അനിവാര്യതയും പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കും”. വഹബ് ബ്നു മുനബ്ബഹ്(ﷺ)നോട് ചിലർ ചോദിച്ചു: ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ് സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ താക്കോലല്ലേ? അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “അതെ, എല്ലാ താക്കോലുകൾക്കും പ്രത്യേക പല്ലുകൾ ഉണ്ടാവും. പൂട്ടിനോട് യോജിച്ച പല്ലുകളുടെ കീഴിൽ മാത്രമേ പൂട്ട് തുറക്കുകയുള്ളൂ അതല്ലാത്തവ കൈ ത് തുറക്കുകയില്ല”

ചിന്തിച്ച് നോക്കുക : അല്ലാഹുവല്ലാത്ത ആരാധ്യരിൽ അവിശ്വസിക്കാതെ, അപകടം വരുമ്പോൾ മരിച്ചവരിൽ അഭയം കൈത്തുകയും, അവരോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരാൾ “ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ്” എന്നു ഉരുവിട്ടത് കൊടുമാത്രം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയോ? അതെങ്ങനെയാണ്?

4) മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ)യുടെ സമുദായത്തിൽ ശിർക്കു വാദകയില്ല?

“മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ)യുടെ സമുദായത്തിൽ ശിർക്കു വാദകയില്ല; അവരെല്ലാം ‘ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ് മുഹമ്മദ് റസൂലുല്ലാഹ്’ എന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നവരാണ്. അതിനാൽ ഔലിയാക്കളുടെയും സ്വാലീഹീങ്ങളുടെയും ഖബറിൽ അവർ ചെയ്യുന്നതൊന്നും ശിർക്കായി ഗണിക്കാൻ പറ്റുകയില്ല” ഇതാണ് മറ്റൊരു വാദം.

മറുപടി: ജൂത ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ നടപടികൾ പിൻപറ്റുന്ന ഒരവസ്ഥ സമുദായത്തിനു വാഗ്ദാനം നബി(ﷺ) പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പണ്ഡിതന്മാരെയും പുരോഹിതന്മാരെയും അല്ലാഹുവിന് പുറമെ റബ്ബുകളായി സ്വീകരിച്ചവരാണവർ. നബി(ﷺ) പറഞ്ഞു: പൂർവ്വ സമുദായങ്ങളുടെ നടപടികൾ അക്ഷരം പ്രതി നിങ്ങൾ അനുകരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. എത്രത്തോളമെന്നാൽ അവർ ഉടുമ്പുമാളത്തിൽ കടന്നു ചെന്നിട്ടും കിഴിയിൽ നിങ്ങളുമതിൽ കടന്നു ചെല്ലും. അനുചരന്മാർ ചോദിച്ചു. ദൈവദൂതരെ, ജൂത ക്രിസ്ത്യാനികളെയാണോ താങ്കൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്? അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: അല്ലാതെ മറ്റാരെയാണ്?

മത-രാഷ്ട്രീയ സാമ്പ്രദായിക രംഗങ്ങളിലെല്ലാം പൂർവ്വ സമുദായങ്ങളെ ഭാവിയിൽ ഈ സമുദായവും പിൻപറ്റുമെന്നാണ് നബി(ﷺ) പറഞ്ഞത്. തീർച്ചയായും അവിടുത്തെ പ്രവചനം പൂലർന്നിരിക്കുന്നു. നോക്കുക, ഇവിടെ ഖബറുകൾ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ ആരാധിക്കപ്പെടുന്നു! നബി(ﷺ) പറയുകയുണ്ടായി; തന്റെ സമുദായത്തിലെ ഒരു വിഭാഗം ബഹുദൈവാരാധകരുമായി ചേരുകയും വിഗ്രഹപൂജ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നത് വരെ ലോകാവസാനം ഉണ്ടാകുകയില്ല. ഇപ്പോഴിതാ ഈ സമുദായത്തിൽ ശിർക്കും അപകടരമായ സിദ്ധാന്തങ്ങളും വഴിപിഴച്ച സരണികളും ഉടലെടുത്തിരിക്കുന്നു. അതുവഴി നിരവധിപേർ ഇസ്ലാമിക വ്യവസ്ഥയിൽ നിന്നു തന്നെ പുറത്തു പോയിരിക്കുകയാണ്.

5) അറേബ്യയിൽ പിശാച് ആരാധിക്കപ്പെടുകയില്ല?

മറ്റൊരു തെളിവ് നബി(ﷺ)യുടെ വചനമാണ്. അവിടുന്ന് അരുളുകയുണ്ടായി; അറേബ്യൻ ദ്വീപിലെ നമസ്കരിക്കുന്നവൻ തന്നിക്ക് ആരാധനയർപ്പിക്കുന്ന അവസ്ഥയെ തൊട്ട് പിശാചിന് നി

രാശ ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇമാം മുസ്ലിം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത ഈ ഹദീസിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ അറേബ്യയിൽ ശിർക്കു വാദകർ അസംഭവ്യമാണ് എന്നാണ് ചിലരുടെ വാദം.

മറുപടി: ഇമാം ഇബ്നു റജബ് വ്യക്തമാക്കിയത് പോലെ അറേബ്യയിലെ മുസ്ലിംകളെല്ലാം ശിർക്കിൽ യോജിക്കുകയില്ല എന്നാണ് ഈ ഹദീസിന്റെ ആശയം. “ഇന്ന് സത്യനിഷേധികൾ നിങ്ങളുടെ മതത്തെ നേരടുന്ന കാര്യത്തിൽ നിരാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു” എന്ന സൂക്തത്തിന്റെ വ്യഖ്യാനത്തിൽ ഇമാം ഇബ്നു കസീറും അക്കാദ്യത്തിലേക്ക് വിരൽ ചൂട്ടുന്നു.

മാത്രമല്ല, പിശാച് നിരാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നാണ് നബി(ﷺ)യുടെ പദപ്രയോഗം. അല്ലാതെ പിശാച് നിരാശനാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നല്ല. അഥവാ പിശാചിന് സ്വയമുദാകുന്നതാണ് നിരാശ, അതാകട്ടെ വ്യക്തമായ അറിവിന്റെ വെളിച്ചത്തിലല്ല. ഊഹവും അവന്റെ കണക്കുട്ടലും മാത്രമാണ്. കാരണം പിശാചിന് ഗൈബ് (അദൃശ്യം) അറിയില്ല. ഭാവിയിൽ ശിർക്ക് ഉണ്ടാവുമോ ഇല്ലേ എന്ന അറിവ് ഗൈബിൽ പെട്ടതാണ്. അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേ അത് അറിയുകയുള്ളൂ. മാത്രമല്ല, പിശാചിന്റെ ഊഹം അസത്യമാണെന്ന് നബി(ﷺ)യിൽ നിന്നും സ്ഥിരപ്പെട്ടു വന്ന വചനങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നു. തനിക്കുശേഷം തന്റെ സമുദായത്തിൽ ശിർക്കു വാദമെന്ന് അവിടുന്ന് അരുളിയിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ പിശാചിന്റെ ഊഹം തെറ്റാണെന്ന് പ്രയോഗത്തിലും തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നബി(ﷺ)യുടെ മരണ ശേഷം ധാരാളം അറബികൾ പല രീതിയിൽ മതപരിത്യാഗികളായി ഇസ്ലാമിൽ നിന്നും പുറത്തു പോയിട്ടുണ്ടല്ലോ.

6. ഞങ്ങൾ ശഹാദത്തു മാത്രമേ ചോദിക്കുന്നുള്ളൂ !

ശഹാദത്തിൽ പിടിച്ച് തുങ്ങിക്കൊണ്ട് മറ്റൊരു ന്യായം. ഔലിയാക്കളും സ്വാലീഹീങ്ങളും അല്ലാഹുവെ കൂടാതെതന്നെ ആവശ്യങ്ങൾ നിവർത്തിച്ചു തരുമെന്ന് ഞങ്ങൾ കരുതുന്നില്ല. മറിച്ച് ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹുവോട് അവർ ശുപാർശ (ശഹാദത്ത്) ചെയ്യണമെന്ന് മാത്രമാണ് ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. കാരണം അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഉന്നതമായ പദവിയും വിശുദ്ധിയും ഉള്ളവരാണല്ലോ അവർ? ശഹാദത്താകട്ടെ വുർആൻ കൊടുക്കാനും ഹദീസുകൊടുക്കാനും സ്ഥിരപ്പെട്ട കാര്യവുമാണ്. അത് മാത്രമേ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുള്ളൂ.

മറുപടി. അല്ലാഹുവിനു പുറമേ സൃഷ്ടികളെ അവലംബിക്കുവാൻ തെളിവായി പൂർവ്വികരായ ബഹുദൈവാരാധകർ ഇതേവാദം തന്നെയാണ് ഉന്നയിച്ചിരുന്നത്. അല്ലാഹു പറയുന്നത് കാണുക.

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ (سورة الزمر: ٣)

“അവനു പുറമെ ഔലിയാക്കളെ സ്വീകരിച്ചവർ (പറയുന്നു) അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് ഞങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ അടുപ്പമുണ്ടാക്കിത്തരാൻ വേണ്ടി മാത്രമാകുന്നു ഞങ്ങൾ അവരെ ആരാധിക്കുന്നത്.” (സൂമർ-3)

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ

اللَّهِ ... (سورة يونس: ١٨)

“അവർക്ക് ഉപദ്രവമോ ഉപകാരമോ ചെയ്യാത്തതിനെ, അല്ലാഹുവിന് പുറമെ അവർ ആരാധിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇവർ(ആരാധ്യർ) അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ ഞങ്ങൾക്കുള്ള ശുപാർശകരാണ് എന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുന്നു.” (യൂനുസ്-18)

ശഹാദത്ത് എന്നത് ഒരു യഥാർത്ഥ്യം തന്നെയാണ്. പക്ഷെ, അതിന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശം അല്ലാഹുവിന് മാത്രമാണ്.

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ (سورة الزمر: ٤٤)

“പറയുക: ശുപാർശ മുഴുവൻ അല്ലാഹുവിനാകുന്നു. അവനാകുന്നു ആകാശങ്ങളുടേയും ഭൂമിയുടേയും ആധിപത്യം.”(സൂര 44)

അതിനാൽ ശുപാർശ ചോദിക്കേ ത് അല്ലാഹുവോടാണ്. മരിച്ചവരോടല്ല.

രൂ നിബന്ധനകൾക്കു വിധേയമാണ് ശുപാർശയെന്ന് അല്ലാഹു നമ്മെ അറിയിച്ചിട്ടു ്, (ഒന്ന്) ശുപാർശ ചെയ്യുന്നവന് ശുപാർശ നടത്താൻ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതി വേണം. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ (سورة البقرة: ٢٥٥)

“അവന്റെ അനുവാദപ്രകാരമല്ലാതെ അവന്റെ അരികിൽ ശുപാർശ നടത്താനാരു ്?” (അൽ ബഖറ 255)

(രൂ) ശുപാർശ ലഭിക്കേ വൻ അല്ലാഹു തൃപ്തിപ്പെട്ട വാക്കുകളുടേയും പ്രവർത്തനങ്ങളുടേയും ഉടമയാകണം. അവനത്രെ ഏകദൈവാരാധകനായ സത്യവിശ്വാസി. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَى (سورة الأنبياء: ٢٨)

“അവൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടവർക്കു വേ ിയല്ലാതെ അവർ ശുപാർശ നടത്തുകയില്ല.” (അംബിയാഅ് 28)

وَكَمْ مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مَن بَعْدَ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَن

يَشَاءُ وَيَرْضَى (سورة النجم: ٢٦)

“ആകാശത്ത് എത്ര മലക്കുകളാണുള്ളത്! അവരുടെ ശുപാർശ യാതൊരു പ്രയോജനവും ചെയ്യുകയില്ല. അല്ലാഹു, അവനു

ദേശിക്കുകയും തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് അനുവാദം നൽകിയതിന്റെ ശേഷമല്ലാതെ” (അന്നജ്മ് 26)

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا (سورة طه: 109)

“അന്നേ ദിവസം പരമകാരുണികൻ ആരുടെ കാര്യത്തിൽ അനുമതി നൽകുകയും,ആരുടെ വാക്ക് തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവോ അവനല്ലാതെ ശുപാർശ പ്രയോജനപ്പെടുകയില്ല.” (താഹ 109)

മലക്കുകളോടോ, പ്രവാചകന്മാരോടോ, വിഗ്രഹങ്ങളോടോ ശഹാഅത്ത് ചോദിക്കാൻ അല്ലാഹു അനുമതി നൽകിയിട്ടില്ല. ശഹാഅത്ത് മുഴുവൻ അവന്റെ ഉടമസ്ഥതയിലാണ്. അതിനാൽ അവനോട് തന്നെ ചോദിക്കണം. ശുപാർശകന് ശുപാർശ നടത്തുവാനുള്ള അനുമതി നൽകുന്നവനും അല്ലാഹുവാണ്. അവൻ അനുവദിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഒരാളും അവന്റെ മുമ്പിൽ ശുപാർശകനായി വരികയില്ല.

അനുമതി ലഭിക്കാത്തവരും ശുപാർശകരായി വരുന്ന സമ്പ്രദായം സൃഷ്ടികൾക്കിടയിൽ ഉറപ്പാവാറുണ്ട്. ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ലെങ്കിലും ശുപാർശകരുടെ ശുപാർശ സ്വീകരിക്കപ്പെടാനും ഉറപ്പുണ്ട്. കാരണം ശുപാർശ സ്വീകരിക്കേ വ്യക്തിക്ക് ശുപാർശകന്റെ സഹകരണം ആവശ്യമാണ്. അതിനാൽ താൻ അനുവാദം നൽകിയില്ലെങ്കിലും അവന്റെ ശുപാർശ സ്വീകരിക്കാൻ അയാൾ നിർബന്ധിതനാകുന്നു. ഇതാണ് സൃഷ്ടികളിലെ അവസ്ഥ. എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന് ഇത്തരം നിർബന്ധിതാവസ്ഥയില്ല. അവന് ഒരാളുടേയും സേവനം ആവശ്യമില്ല. എല്ലാവരും അവന്റെ ആശ്രിതരാണ്.

അതു പോലെ പ്രജകളുടെ എല്ലാ അവസ്ഥയും മനുഷ്യൻ അറിയുന്നില്ല. ശുപാർശകർ അവനെ അറിയിക്കുകയാണ്. എന്നാ

ൽ അല്ലാഹു എല്ലാം സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാണ്. തന്റെ സൃഷ്ടികളുടെ ഒരവസ്ഥയും അവനു ഗോപ്യമല്ല. അതിനാൽ വിഷയം ധരിപ്പിക്കുവാൻ ഒരാളുടെയും സേവനം അവന് ആവശ്യമില്ല.

നിഷ്കളങ്കരായ ആളുകൾക്ക് ഔദാര്യമെന്നോണം അല്ലാഹു പൊറുത്തു കൊടുക്കുകയും മാപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. അതാവട്ടെ, താൻ ശുപാർശ നടത്താൻ അനുവാദം നൽകിയവരെ ബഹുമാനിക്കുവാൻ വേണ്ടി അവരുടെ പ്രാർത്ഥന മുഖേന ചെയ്യുന്നു എന്നു മാത്രം. അതാണ് അല്ലാഹുവികലേക്കുള്ള ശുപാർശയുടെ യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള അവസ്ഥ.

7. ഞങ്ങൾ മഹാന്മാരെ സ്നേഹിക്കുകയാണ്?

ഔലിയാക്കൾക്കും സ്വാലീഹിങ്ങൾക്കും അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഉന്നത സ്ഥാനമുണ്ട്. അല്ലാഹു പറയുന്നു ല്ലോ.

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ* الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ* لَهُمُ
 الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ (سورة يونس: 62-64)

“ശ്രദ്ധിക്കുക, തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവിന്റെ ഔലിയാക്കൾ (മിത്രങ്ങൾ) ആരോ അവർക്ക് യാതൊരു ഭയവുമില്ല. അവർ ദുഃഖിക്കാറില്ല. വിശ്വസിക്കുകയും സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരത്രെ അവർ. അവർക്കാണ് ഐഹിക ജീവിതത്തിലും പരലോകത്തും സന്തോഷവാർത്തയുള്ളത്.” (യൂനുസ് 62-64)

അതിനാൽ അവരുമായി ബന്ധപ്പെടുകഴിയുക, അവർ ഉപയോഗിച്ച വസ്തുക്കൾ കൊടുക്കുക “ബർക്കത്തു” തേടുക തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ അവരോടുള്ള സ്നേഹവും ബഹുമാനവുമാണ്. അതു പോലെത്തന്നെയാണ് അവരുടെ “ഹബ്ബ്” കൊടുക്കുക “ജാ

ഹു” കൊറ്റും അല്ലാഹുവോട് തേടുന്നതും ഇതാണ് മറ്റൊരു ന്യായം.

മറുപടി. വിശ്വാസത്തിനും കർമ്മത്തിനും അനുസരിച്ച് ഏറ്റക്കുറവ് ഉറപ്പാകുമെങ്കിലും എല്ലാ സത്യവിശ്വാസികളും അല്ലാഹുവിന്റെ ഔലിയാക്കളാണ്. എന്നാൽ ഒരു വ്യക്തിയെപ്പറ്റി “വലിയ്ക്ക്” എന്ന് ഖണ്ഡിതമായി പറയാൻ വുർആനിലോ സുന്നത്തിലോ രേഖ വേണം. വുർആനും സുന്നത്തും ആരെയെല്ലാം ഔലിയാക്കളെന്ന് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടോ അവരെ നാമും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. ആരെക്കുറിച്ച് അങ്ങനെയൊന്നും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലയോ അവരെപ്പറ്റി നാം ഖണ്ഡിതമായി ഒന്നും പറയാൻ പാടില്ല. പക്ഷെ സത്യവിശ്വാസികൾക്കും നാം നമ്മെ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുക.

വുർആനിലോ സുന്നത്തിലോ ഒരാളെപ്പറ്റി ഔലിയാക്കളിൽപ്പെട്ടവൻ എന്ന് സ്ഥിരീകരിച്ചാൽ തന്നെ അയാളുടെ ഹഖ്ഖു കൊറ്റും ജാഹുകൊറ്റും അല്ലാഹുവോട് പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ പാടില്ല. ‘ബർക്കത്തു തേടാനോ’, അവരോടുള്ള സ്നേഹത്തിൽ പരിധി വിടാനോ പാടില്ല. കാരണം അതെല്ലാം ശിർക്കിലേക്കുള്ള കവാടങ്ങളും നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ട ബിദ്അത്തുകളുമാണ്. നാമെല്ലാം സർവ്വത്തരായ സത്യവിശ്വാസികളെ സ്നേഹിക്കുന്നു. സൽകർമ്മങ്ങളിൽ നാം അവരെ അനുഗമിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവർക്കുള്ളതിൽ കവിഞ്ഞ സ്ഥാനത്തേക്ക് അവരെ നാം ഉയർത്താൻ പാടില്ല. സർവ്വത്തരം ബഹുമാനിക്കുന്നതിൽ അതിരൂവിട്ടു പോയതാണ് ബഹുദൈവാരാധനയുടെ തുടക്കം. അതാണ് നൂഹ് നബി(ﷺ)യുടെ ജനതയിൽ സംഭവിച്ചത്. അവർ സച്ചരിതരായ വ്യക്തികളോട് ആദരവ് പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിൽ പരിധി വിട്ടു. അങ്ങനെ അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ അവരെ ആരാധിക്കുന്ന അ

വസ്ഥയു ധായി. അതുതന്നെയാണ് ഈ സമുദായത്തിലും സംഭവിച്ചത്. സ്വാലിഹിങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ സമുദായം പരിധി വിട്ടു. അപ്പോൾ അവരുടെ ആരാധനയിൽ ശീർക്കു ധായി. അതിരുകവിയുന്നതിനെ പറ്റി അല്ലാഹുവും ദൂതരും താക്കീത് നൽകിയത് നോക്കുക. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ (سورة المائدة: ٧٧)

“(നബിയേ) പറയുക: വേദക്കാരെ, സത്യത്തിനെതിരായി നിങ്ങളുടെ മതകാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ അതിരുകവിയരുത്.”(മാഇദ 77)

നബി(ﷺ) പറഞ്ഞു:

لا تطروني كما أطرت النصارى ابن مريم. انما أنا عبد فقولوا عبد الله ورسوله

“ക്രിസ്ത്യാനികൾ മർയമിന്റെ പുത്രനെ വാഴ്ത്തിയ പോലെ നിങ്ങൾ എന്നെ വാഴ്ത്തരുത്. ഞാൻ ഒരു ദാസൻ മാത്രമാണ്. അതിനാൽ ദൈവത്തിന്റെ ദാസനും ദൂതനും എന്ന് എന്നെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ പറയുക.” (ബുഖാരി 6/478 (ഫത്ഹുൽബാരി))

ഒരു ‘വലിയ്യി’ന്റെയും മറ്റാരുടെയും മാദ്ധ്യമം കൂടാതെ തന്നോട് നേരിട്ട് പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നാണ് അല്ലാഹു നമ്മോട് കൽപിച്ചത്. നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് ഉത്തരം നൽകുമെന്നവൻ നമ്മോട് വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിട്ടുമു ള്. അവൻ ഒരിക്കലും വാഗ്ദത്തം ലംഘിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ (سورة غافر: ٦٠)

“നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ എന്നോട് പ്രാർത്ഥിക്കൂ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം നൽകാം.”(ഗാഫിർ60)

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي

وَلْيُؤْمِنُوا بِي (سورة البقرة: ١٨٦)

“നിന്നോട് എന്റെ ദാസന്മാർ എന്നെപ്പറ്റി ചോദിച്ചാൽ ഞാൻ (അവർക്ക് ഏറ്റവും) അടുത്തുള്ളവനാകുന്നു (എന്ന് പറയുക) പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവൻ എന്നെ വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ ഞാൻ ആ പ്രാർത്ഥനക്ക് ഉത്തരം നൽകുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് എന്റെ ആ ഹ്യാനം അവർ സ്വീകരിക്കുകയും എന്നിൽ അവർ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ.” (അൽ ബഖറ 186)

ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً (سورة الأعراف: ٥٥)

“താഴ്മയോടു കൂടിയും രഹസ്യമായി കൊല്ലം നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുക.” (അഅറാഫ് 55)

هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ (سورة الأعراف: ٥٥)

“അവനാകുന്നു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവൻ. അവനല്ലാതെ യാതൊരു ദൈവവുമില്ല. അതിനാൽ കീഴ്വണക്കം അവനു നിഷ്കളങ്കമാക്കിക്കൊണ്ട് അവനോടു നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുക.” (ഗാഫിർ: 65)

ഇങ്ങനെ ഖുർആൻ സൂക്തങ്ങളെല്ലാം യാതൊരു മദ്ധ്യവർത്തിയുമില്ലാതെ നേരിട്ട് പ്രാർത്ഥിക്കാനാണ് കൽപിക്കുന്നത്. മാത്രമല്ല. ഔലിയാക്കളും സ്വാലിഹീങ്ങളും തന്നെ അല്ലാഹുവിന്റെ കാരണവും തേടുന്ന ദരിദ്രരായ അടിമകളാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കുക:

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ (سورة الإسراء: ٥٧)

“ആരെയാണോ അവർ വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ച് കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്, അവർ തന്നെ തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനേക്കാൾ സമീപനമാർഗ്ഗം തേടി കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതെ, കൂട്ടത്തിൽ അല്ലാഹുവോട് ഏറ്റവും അടുത്തവർ തന്നെ (അപ്രകാരം തേടുന്നു), അ

വർ അവന്റെ കാര്യം ആഗ്രഹിക്കുകയും അവന്റെ ശിക്ഷ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.” (ഇസ്റാഅ് 57)

ഇബ്നു അബ്ബാസ്(رضي الله عنه) പറഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ മലക്കുകളേയും യേശുവിനേയും ഉസൈറിനെയുമൊക്കെയാണ് ആരാധിക്കുന്നത് എന്ന് പറയുന്ന ബഹുദൈവാരാധകർക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ മറുപടിയാണ് മേൽ സൂക്തം. അഥവാ അവരുടെ ആരാധ്യരിൽ പെട്ട മലക്കുകൾ തന്നെ അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യത്തിനുവേണ്ടി വ്യഗ്രത കൂട്ടുകയാണ്. അവന്റെ കാര്യം ആഗ്രഹിക്കുകയും ശിക്ഷ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതാണവരുടെ അവസ്ഥ. പിന്നെ അല്ലാഹുവോടോപ്പം അവർ പ്രാർത്ഥിക്കപ്പെടാൻ കൊള്ളുമോ?

ശൈഖുൽ ഇസ്ലാം ഇബ്നുതൈമിയ്യ പറഞ്ഞു: “മലക്കുകൾ, ജിന്ന്, മനുഷ്യർ മുതലായ ദൈവദാസന്മാരെ ആരാധ്യരാക്കിയ എല്ലാവരെയും ഈ സൂക്തം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. അല്ലാഹുവെ കൂടാതെ മറ്റുള്ളവരോട് പ്രാർത്ഥിച്ച എല്ലാവരെയും അഭിസംബോധന ചെയ്തതു കൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നത്: പ്രാർത്ഥിക്കപ്പെടുന്നവർ തന്നെ അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യം തേടുകയും അവന്റെ അനുഗ്രഹം കൊതിക്കുകയും ശിക്ഷ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന്. അതിനാൽ മലക്കുകളോടും ജിന്നുകളോടും പ്രാർത്ഥിച്ചവരെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നത് പോലെ മരണപ്പെട്ടവരോടും മുന്തിലില്ലാത്തവരോടും ആയ അന്ധിയാക്കളോടും സ്വാലീഹി അളോടും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരെയും ഈ സൂക്തം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ആ പ്രാർത്ഥന ‘ഇസ്തിഗാസ്’ എന്ന പദം പ്രയോഗിച്ചു കൊണ്ടാവാം ശരി.

8. വസീല തോടാൻ ഖുർആൻ പറയുന്നു

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ (سورة المائدة: ٣٥)

“സത്യവിശ്വസികളേ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ സൂക്ഷിക്കുകയും അവനിലേക്ക് വസീല തേടുകയും ചെയ്യുക.” (മാഇദ 35)

“ആരെയോണോ അവർ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് അവർ തന്നെ തന്റെ രക്ഷിതാവിനിലേക്ക് ‘വസീല’ തേടുകയാണ്. അതെ അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അല്ലാഹുവോട് ഏറ്റവും അടുത്തവർ തന്നെ” (അൽ ഇസ്റാഅ് 85)

ഈ സൂക്തങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ അല്ലാഹുവിനും മനുഷ്യനുമിടയിൽ അന്വിയാക്കളേയും സ്വാലീഹീങ്ങളേയും ഇടയാളന്മാരായി സ്വീകരിക്കാമെന്നവർ മനസ്സിലാക്കുന്നു. അങ്ങനെ, അവരുടെ ദാത്ത് കൊറും ഹബൂ കൊറും ജാഹ്കൊറും തവസ്സൂൽ ചെയ്യാമെന്നവർ വാദിക്കുന്നു.

മറുപടി: മുകളിലെ രൂപ സൂക്തങ്ങളിലും പരാമർശിച്ച ‘വസീല’യുടെ ഉദ്ദേശ്യം അവർ മനസ്സിലാക്കിയപോലെ അല്ലാഹുവിനും മനുഷ്യനുമിടയിൽ മദ്ധ്യവർത്തികളെ സ്വീകരിക്കുക എന്നല്ല. മറിച്ച് സൽകർമ്മങ്ങൾ മുഖേന അല്ലാഹുവിലേക്ക് സാമീപ്യം തേടുക എന്നാണ്.

അതിനാൽ തവസ്സൂൽ രൂപം വിധമുണ്ട്. അനുവദനീയമായ തവസ്സൂലും നിഷിദ്ധമായ തവസ്സൂലും.

അനുവദനീയമായ തവസ്സൂലിന്റെ രൂപങ്ങൾ

1) അല്ലാഹുവിന്റെ ഉത്തമനാമങ്ങളും ഗുണവിശേഷങ്ങളും മുഖേന അവന്റെ സാമീപ്യം തേടുക. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا (سورة الأعراف: ١٨٠)

“അല്ലാഹുവിന് ഏറ്റവും നല്ല പേരുകളു . അതിനാൽ ആ പേരുകൾ കൊ ി അവനെ നിങ്ങൾ വിളിച്ചു കൊള്ളുക.” (അ അറാഫ് 180)

കരുണയുള്ളവരിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും കാരുണികനായ അല്ലാ ഹുവേ, സ്നേഹ ദാതാവേ, അനുഗ്രഹം ചൊരിയുന്നവനെ, മഹ ത്വമുടയവനെ നിന്നോട് ഞാൻ ഇന്നയിന്ന കാരുങ്ങൾ ചോദി ക്കുന്നു. എന്നിങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിക്കുക എന്നർത്ഥം.

2) തന്റെ ദരിദ്രാവസ്ഥയും ദൈവികസഹായത്തിന്റെ ആവ ശ്യകതയും എടുത്തു പറഞ്ഞുകൊ ി നടത്തുന്ന പ്രാർത്ഥന. അതിൽ പെട്ടതാണ് അയ്യൂബ് നബി(ﷺ)യുടെ പ്രാർത്ഥന.

وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ (سورة الأنبياء: ٨٣)

“അയ്യൂബിനെയും (ഓർക്കുക) തന്റെ രക്ഷിതാവിനെ വിളിച്ച് കൊ ി അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ച സന്ദർഭം. എനിക്കിതാ കഷ്ടപ്പാട് ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു. നീ കാരുണികരിൽ വെച്ച് ഏറ്റ വും കരുണയുള്ളവനല്ലോ” (അംബിയാഅ് 83)

അതു പോലെ സക്കരിയ്യ നബി(ﷺ) പ്രാർത്ഥിച്ചു:

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبَّ شَقِيًّا

(سورة مريم: ٤)

“അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ രക്ഷിതാവേ, എന്റെ എല്ലുകൾ ബലഹീനമായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തലയാണെങ്കിൽ നറച്ചു തിളങ്ങുന്നതായിരിക്കുന്നു. എന്റെ രക്ഷിതാവേ, നിന്നോട് പ്രാർത്ഥി ച്ചിട്ട് ഞാൻ ഭാഗ്യം കെട്ടവനായിട്ടില്ല” (മറിയം 4)

യൂനുസ് നബി(ﷺ) പ്രാർത്ഥിച്ചു:

أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ (سورة الأنبياء: ٨٧)

“നീയല്ലാതെ യാതൊരു ദൈവവുമില്ല. നീ എത്ര പരിശുദ്ധൻ! തീർച്ചയായും ഞാൻ ആക്രമികളിൽ പെട്ടവനായിരിക്കുന്നു” (അമ്പിയാഅ് 87)

3) സൽകർമ്മങ്ങൾ എടുത്തു പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്ന പ്രാർത്ഥന ഉദാഹരണമായി അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കുക:

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ (سورة آل عمران: ١٩٣)

“ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ, സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്ന ഒരു പ്രബോധകൻ “നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൽ വിശ്വസിക്കുവിൻ” എന്നു പറയുന്നത് കേട്ടു. അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ, അതിനാൽ ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ നീ ഞങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തു തരേണമേ, ഞങ്ങളുടെ തിന്മകൾ നീ ഞങ്ങളിൽ നിന്ന് മായ്ച്ചുകളയേണമേ, പുണ്യവാളന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിലായ നീ ഞങ്ങളെ മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ” (ആലു ഇംറാൻ 193)

അതുപോലെ ഗുഹയിൽ അകപ്പെട്ടു പോയ മൂന്ന് പേരുടെ കഥയിലും ഇത് നമുക്ക് കാണാം. അവർ മൂന്ന് പേരും തങ്ങൾ ചെയ്ത സൽകർമ്മങ്ങൾ മുൻനിർത്തി അല്ലാഹുവോട് പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ ഗുഹാമുഖം അവർക്കായി തുറക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി.

എതിർ വാദക്കാർ തെളിവായി ഉന്നയിച്ച രൂപം മുൻനിർത്തി സൂക്തങ്ങളിലും കാണുന്നതും ഈ തവസ്സുലാണ്. അതായത് സൽകർമ്മങ്ങൾ മുഖേന അല്ലാഹുവുന്റെ സാമീപ്യം തേടുക എന്ന തവസ്സുൽ.

4) സച്ചരിതരായ വ്യക്തികളുടെ പ്രാർത്ഥന മുഖേന അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യം തേടുക. സദ്വൃത്തനായി ജീവിക്കുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കപ്പെടുന്ന ഒരാളോട് എനിക്ക് വേറില്ലെന്നീ അല്ലാഹുവോട് പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുക എന്നർത്ഥം. നബി (ﷺ) തന്റെ അനുചരന്മാരിൽ ചിലരോട് 'എന്റെ സഹോദരാ, നിന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ നീ ഞങ്ങളേ മറക്കരുതേ' എന്നു പറഞ്ഞത് ഈ ഇനത്തിൽ പെടുന്നു. അതുപോലെ സ്വഹാബികൾ നബി തിരുമേനിയോടും, അവർ പരസ്പരവും അവർക്ക് വേറില്ലെന്നീ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടാറുണ്ടായിരുന്നു.

നിഷിദ്ധമായ തവസ്സൂൽ

സൂഷ്ടികളുടെ ദാത്ത് കൊറോ, ഹഖ്, ജാഹ് കൊറോ തവസ്സൂൽ ചെയ്യുന്നത് നിഷിദ്ധമാണ്. അഥവാ, ഇന്ന മനുഷ്യനെ മുൻനിർത്തി അല്ലെങ്കിൽ അയാളുടെ ഹഖ് കൊറോ, ജാഹ് കൊറോ നിന്നോട് ഞാൻ തേടുന്നു എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുക. ഇത് മരിച്ചവരെ കൊറോയായാലും ജീവിക്കുന്നവരെ കൊറോയായാലും ഹറാമും ബിദ്അത്തുമാണ്. ശിർക്കിലേക്ക് എത്തിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ പെട്ടതാകുന്നു.

ആരാധനയിൽ പെട്ട ഏതെങ്കിലും കാര്യങ്ങൾ മുഖേനയാണ് തവസ്സൂലാക്കപ്പെടുന്നവന്റെ പൊരുത്തം തേടുന്നതെങ്കിൽ അത് കടുത്ത ശിർക്കാണ്. അത്തരം ശിർക്കിൽ പെട്ടതാണ് ഔലിയാക്കൾക്കായി ബലിയർപ്പിക്കുക, ജാറത്തിലേക്ക് നേർച്ചയാക്കുക, ഖബറാളികളെ വിളിച്ചുതേടുക, അവരോട് സഹായമർത്ഥിക്കുക, മുതലായ കാര്യങ്ങൾ.

ഇത്തരൂണത്തിൽ അല്ലാഹു മുസ്ലിംകൾക്ക് അവരുടെ മതത്തെ കുറിച്ച് സൂക്ഷ്മജ്ഞാനം പ്രദാനം ചെയ്യട്ടെ എന്ന് നാം പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ്. അവരിലെ വഴികെട്ടവരെ അവൻ സന്മാർഗത്തിലാക്കട്ടെ, അവരുടെ ശത്രുക്കൾക്കെതിരിൽ അവന്റെ സഹായം ഉറപ്പാക്കട്ടെ.

9- ഹദീസിൽ തെളിവ് ?

ഒമ്പത് : തങ്ങൾക്കനുകൂലമായി രേഖ നൽകുന്നു എന്ന് ചില ഹദീസുകളെപ്പറ്റി തെറ്റുദ്ധരിച്ചതാണ് സംശയത്തിന്റെ മറ്റൊരു കാരണം. അതിൽ പെട്ടതാണ് ഉസ്മാൻ ബിൻ ഹനീഫിൽ നിന്നും ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സംഭവം:കണ്ണുപൊട്ടനായ ഒരു മനുഷ്യൻ നബി(ﷺ)യുടെ അടുത്തു വന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:എനിക്ക് ശമനത്തിനായി അല്ലാഹുവിനോട് താങ്കൾ പ്രാർത്ഥിക്കണം. നബി തിരുമേനി(ﷺ) പറഞ്ഞു: പ്രാർത്ഥിക്കാം പക്ഷെ നീ ക്ഷമിക്കുകയാണ് നിനക്ക് ഉത്തമം. അയാൾ വീണ്ടും പറഞ്ഞു താങ്കൾ പ്രാർത്ഥിക്കണം അപ്പോൾ നബി(ﷺ) അദ്ദേഹത്തോട് കൽപ്പിച്ചു; ശരിയാംവണ്ണം അംഗശുദ്ധി വരുത്തി ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കുക “അല്ലാഹുവേ നിനോട് ഞാൻ ചോദിക്കുകയാണ്; കാരൂണ്യ ദൂതനായ നിന്റെ പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് മുഖേന. എന്റെ ഈ ആവശ്യം നിവർത്തിയാകാൻ വേണ്ടി അദ്ദേഹം മുഖേന എന്റെ നാഥൻ നേരെ ഞാൻ മുഖം തിരിച്ചിരിക്കുന്നു.അല്ലാഹുവേ എന്റെ പ്രശ്നത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശുപാർശ നീ സ്വീകരിക്കേണമേ”

ഉത്തരം ഈ ഹദീസ് കുറ്റമറ്റതാണ് എന്നുവെക്കുക. എന്നാൽ തന്നെ മരിച്ചവരോടോ സന്നിഹിതരല്ലാത്തവരോടോ തവസ്സൂൽ ചെയ്യുന്നതിനനുകൂലമായ ഒരു രേഖയും ഈ ഹദീസിലില്ല. ഇതിൽ പരാമർശിച്ചത് തർക്കമില്ലാത്ത കാര്യമാണ്.തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ തനിക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹുവോട് പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന്

അന്ധൻ നബി(ﷺ)യോട് ആവശ്യപ്പെടുകയാണിവിടെ. ഇത് അനുവദനീയമായ കാര്യമാണ്. സദ്വൃത്തനായി ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരാളോട് തനിക്ക് വേണ്ടി അല്ലാഹുവോട് പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നതിൽ യാതൊരു തെറ്റുമില്ല. തന്റെ കാര്യത്തിൽ നബി(ﷺ)യുടെ ശുപാർശ സ്വീകരിക്കേണമേ എന്ന് അല്ലാഹുവോട് പ്രാർത്ഥിക്കാനാണ് നബി(ﷺ) അയാളോട് കൽപിച്ചത്. അല്ലാഹുവോട് മാത്രമേ ശമനവും ശുപാർശയും തേടാൻ പാടുള്ളൂ എന്നാണ് ഈ സംഭവം വ്യക്തമാക്കുന്നത്. അതിൽ കൂടുതലൊന്നും ഈ ഹദീസിലില്ല. മരിച്ചവരെയും സന്നിഹിതരല്ലാത്തവരെയും വിളിച്ചു തേടുവാനോ സൃഷ്ടികളുടെ സത്ത കൊടുത്ത് തവ സ്റ്റൂൽ ഇത് നബി(ﷺ)യുടെ മേൽ കെട്ടിയുപയോഗിച്ച കള്ള ഹദീസാണ്. ശൈഖുൽ ഇസ്ലാം ഇബ്നു തൈമിയ തന്റെ ഫതാവയിൽ അത് വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

10 - കഥകളും സ്വപ്നങ്ങളും

പത്ത് : മറ്റൊരു തെളിവ് ചില കഥകളും സ്വപ്നങ്ങളുമാണ്. ഇന്നയാൾ ജാറത്തിൽ ചെന്നതിന്റെ ഫലമായി അതുവരെയായി, ഇതുവരെയായി. മറ്റവൻ സ്വപ്നത്തിൽ അങ്ങനെ കൂടുതലുണ്ടെന്നു കൂടി, എന്നിങ്ങനെയുള്ള പ്രചാരണം. പലരും ഉദ്ധരിക്കാറുള്ള ഒരു കഥയുണ്ട്. അതിങ്ങനെയാണ്: അതബീ എന്നയാൾ പറയുന്നു: ഞാൻ നബി(ﷺ)യുടെ വെബറിനരികെ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഗ്രാമീണനായ ഒരു അറബി വന്നു. അയാൾ നബി(ﷺ)ക്ക് സലാം ചൊല്ലിയ ശേഷം പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതരെ, അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്; “അവർ അവരോട് തന്നെ അക്രമം ചെയ്തപ്പോൾ നിന്റെ അടുത്തുവരികയും എന്നിട്ടവർ അല്ലാഹുവോട് പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ അല്ലാഹു

വെ ഏറെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവനും കരുണയുള്ളവനുമായി അവർ കൈത്തുമായിരുന്നു” എന്ന്. ഞാനിതാ പാപമോചനം തേടുവാനായി അവിടുത്തെ സന്നിധിയിലേക്ക് വന്നിരിക്കുന്നു. താങ്കൾ എനിക്ക് വേണ്ടി എന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ ശുപാർശ ചെയ്യണമെന്ന് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

തുടർന്ന് നബി(ﷺ)യുടെ വെബറിനെ പുകഴ്ത്തി കൊണ്ട് ഒരു കവിത പാടിയശേഷം സ്ഥലം വിട്ടു. അപ്പോൾ ഞാൻ അറിയാതെ ഉറങ്ങിപ്പോകുകയും ഉറക്കത്തിൽ എനിക്ക് സ്വപ്നദർശനമുദാപുകയും ചെയ്തു. അതിൽ നബി(ﷺ) എന്നോട് പറയുകയാണ്: ഓ...അതബി..., ആ ഗ്രാമീണനായ അറബിയോട് ചെന്നു സുവാർത്ത അറിയിക്കുക, അല്ലാഹു തന്റെ പാപങ്ങൾ പൊറുത്തിരിക്കുന്നു എന്ന്.

ഉത്തരം : ഇത്തരം കഥകളും സ്വപ്നങ്ങളും ഒരിക്കലും മതത്തിൽ പ്രമാണങ്ങളല്ല. മതവിശ്വാസങ്ങളും വിധിവിധികളും അവ മുഖേന സ്ഥിരപ്പെടുകയില്ല. ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ട വുർആൻ സൂക്തങ്ങളാകട്ടെ, മരിച്ചശേഷം നബി(ﷺ)യുടെ വെബറിടത്തിൽ ചെല്ലാൻ കൽപിക്കുകയല്ല. മരിച്ചു നബി(ﷺ)യുടെ അടുത്തുവരാനാണ് കൽപിക്കുന്നത്. കാരണം സ്വഹാബിമാരോ പിൻഗാമികളോ ആരും തന്നെ നബി(ﷺ)യുടെ മരണശേഷം അവിടുത്തെ വെബറിങ്കൽ പാപമോചനം തേടിചെന്നിട്ടില്ല. അത് മതത്തിൽ ഉള്ളതായിരുന്നെങ്കിൽ മറ്റാരേക്കാളും മുൻപന്തിയിൽ അവരും ചെന്നുകുമായിരുന്നു.

11. മുറാദുകൾ ഹാസിലാകുന്നു?

ജാറത്തിങ്കൽ ചെന്നതിന്റെ ഫലമായി തന്റെ “മുറാദുകൾ ഹാസിലായിട്ടു ” എന്നാണ് മറ്റൊരു ന്യായം. അതായത് ഇന്നയാൾ ഇന്ന ജാറത്തിൽപോയി ഇന്ന ശൈഖിനെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു, അഥവാ ഇന്ന ‘ഔലിയയോട്’ തേടി തദ്ഫലമായി അയാളുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ നിറവേറി എന്നിങ്ങനെയുള്ള പ്രചാരണം.

മറുപടി : ആഗ്രഹസഫലീകരണം ഉറപ്പാക്കുന്നുവെന്നത് ഒരിക്കലും അവർ ചെയ്യുന്ന ശീർക്ക് അനുവദനീയമാണെന്നതിന്റെ തെളിവല്ല. ചിലപ്പോൾ അവന്റെ വിധിയുമായി യാദൃച്ഛികമായി ആ കാര്യം ഒത്തുവന്നതാകാം. എന്നിട്ട് ശൈഖിനോട് പ്രാർത്ഥിച്ചതിന്റെ ഫലമാണതെന്നവൻ തെറ്റിദ്ധരിക്കുകയാണ്. അല്ലെങ്കിൽ തനിക്കതൊരു പരീക്ഷണമായേക്കാം. എന്തുതന്നെയായാലും അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരോടുള്ള പ്രാർത്ഥന അനുവദനീയമാണെന്നതിന് അതൊന്നും രേഖയല്ല.

ചുരുക്കത്തിൽ തങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ബഹുദൈവാരാധനാപരമായ പ്രവർത്തനത്തിനൊന്നും മുശ്ശരിക്കുകൾക്ക് പ്രബലമായ ഒരു പ്രമാണവും ഇല്ല. അല്ലാഹു പറഞ്ഞതാണവരുടെ അവസ്ഥ.

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ (سورة المؤمنون: 117)

“വല്ലവരും അല്ലാഹുവോടൊപ്പം മറ്റുവല്ല ദൈവങ്ങളേയും വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതിന് അവരുടെ പക്കൽ യാതൊരു പ്രമാണവും ഇല്ല തന്നെ” (അൽ മുഅ്മിനുൻ 117)

അതെ, ബഹുദൈവാരാധനക്ക് നലനിൽക്കാനാവശ്യമായ യാതൊരു പ്രമാണവും രേഖയും ലഭ്യമല്ല. ഏകദൈവാരാധനയാകട്ടെ ഖണ്ഡിതവും സുവ്യക്തവുമായ പ്രമാണത്തിലും രേഖയിലും അധിഷ്ഠിതമാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ വചനം ശ്രദ്ധിക്കുക:

أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ (سورة إبراهيم: 10)

“ആകാശ ഭൂമികളുടെ സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവിലാണോ നിങ്ങൾക്ക് സംശയം?” (ഇബ്രാഹിം 10)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ* الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سورة البقرة: ٢١، ٢٢)

“മനുഷ്യരെ, നിങ്ങളെയും നിങ്ങൾക്ക് മുമ്പുള്ളവരെയും സൃഷ്ടിച്ച നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുവിൻ. നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മതയുള്ളവരായേക്കാം. ഭൂമിയെ നിങ്ങൾക്കൊരു വിരിപ്പും ആകാശത്തെ ഒരൊടുപ്പുമാക്കിയവൻ. ആകാശത്തു നിന്നു വെള്ളം ഇറക്കുകയും അത് വഴി ഫലങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് അന്നമായി നൽകുകയും ചെയ്തവൻ. അവന് നിങ്ങൾ പങ്കാളികളെ ഉണ്ടാക്കരുത്. അറിഞ്ഞു കൊൾ്.” (അൽ ബഖറ 21, 22)

സൂഫികളുടെ വാദം

ഇഹലോകത്തോടുള്ള താൽപര്യവും അത് നേടിയെടുക്കുന്നതിൽ വ്യാപൃതനാകലുമാണ് ശിർക്ക് എന്ന് ചില കടുത്ത സൂഫികളും അവരുടെ അനുയായികളും വാദിക്കാറുണ്ട്.

മറുപടി : ജാറ പുജ, ശൈഖ് നാവരെപ്പറ്റിയുള്ള അതിരുവിട്ട വിശ്വാസം തുടങ്ങി തങ്ങൾ അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കൊടിയ ശിർക്കിനെ മുടി വെക്കാൻ വേണ്ടി എഴുന്നള്ളിക്കുന്ന ഒരു വാദം മാത്രമാണിത്. അനുവദനീയമായ മാർഗത്തിൽ ഭൗതിക സൗകര്യങ്ങൾ തേടിപ്പിടിക്കുന്നത് അല്ലാഹു നിർദ്ദേശിച്ച കാര്യമാണ്. അല്ലാഹുവിന് വഴിപ്പെട്ട് ജീവിക്കാനുള്ള ഒരു സഹായമാകണം എന്ന സദുദ്ദേശ്യത്തോടെയാണെങ്കിൽ ആ കാര്യം ആരാധനയാണ്.

സമാപനം

ചുരുക്കത്തിൽ അക്രമങ്ങളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും കടുത്ത അക്രമം ശിർക്ക്(ബഹുദൈവാരാധന) തന്നെയാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ (سورة لقمان: ١٣)

“തീർച്ചയായും ശിർക്ക് വലിയ അക്രമം തന്നെയാണ്” (ലുഖ്മാൻ 13)

ശിർക്ക് ചെയ്തവനായി മരണപ്പെടുന്നവന് അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള പാപമോചനം സിദ്ധിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ (سورة النساء: ٤٨)

“തന്നോട് പങ്കുചേർക്കപ്പെടുന്നത് അല്ലാഹു ഒരിക്കലും പൊറുക്കുകയില്ല. അതൊഴിച്ചുള്ളതെല്ലാം അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ പൊറുത്തു കൊടുക്കുന്നതാണ്.” (അന്നിസാഅ് 48)

ശിർക്ക് ചെയ്യുന്നവന് എന്നന്നേക്കുമായി സ്വർഗ്ഗം നിഷിദ്ധമാണെന്ന് അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു.

إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ (سورة المائدة: ٧٢)

“അല്ലാഹുവിനോട് വല്ലവനും പങ്കുചേർക്കുന്നപക്ഷം തീർച്ചയായും അല്ലാഹു അവന് സ്വർഗ്ഗം നിഷിദ്ധമാക്കുന്നതാണ്. നരകം അവന്റെ വാസസ്ഥലമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.”(മാഇദ 72)

ശിർക്ക് ചെയ്യുന്നവൻ മലിനപ്പെട്ടവനത്രെ. മക്കയിലെ പവിത്രമായ പ്രദേശത്ത് (ഹറാം) അവന് പ്രവേശനമില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا (سورة التوبة : ٢٨)

“സത്യവിശ്വാസികളെ, ബഹുദൈവവിശ്വാസികൾ അശുദ്ധർ തന്നെയാകുന്നു. അതിനാൽ അവർ ഈ കൊല്ലത്തിന് ശേഷം മസ്ജിദിൽ ഹറാമിനെ സമീപിക്കരുത്” (അത്തൗബ 28)

ശിർക്ക് ചെയ്യുന്നവന്റെ രക്തവും ധനവും പവിത്രമായി ഗണിക്കപ്പെടുകയില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْضُرُوهُمْ وَأَعِدُّوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ (سورة التوبة : ٥)

“അങ്ങനെ വിലക്കപ്പെട്ട മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാൽ ആ ബഹുദൈവവിശ്വാസികളെ നിങ്ങൾ കെട്ടിത്തടയ്ക്കേണ്ടത് വെച്ച് കൊണ്ടു കളയുക. അവരെ പിടികൂടുകയും വളയുകയും പതിയിരിക്കാവുന്നേടത്തെല്ലാം പതിയിരിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഇനി അവർ പശ്ചാത്തപിക്കുകയും നമസ്കാരം മുറപോലെ നിർവഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം നിങ്ങൾ അവരുടെ വഴി ഒഴിവാക്കിക്കൊടുക്കുക.” (അത്തൗബ 5)

ശിർക്ക് ചെയ്യുന്നവന് വ്യക്തമായ വഴികേടിലകപ്പെട്ടവനാണ്. കൊടിയ പാപമാണവർ ചമച്ചു വാക്കിയത്. ഏകദൈവവിശ്വാസത്തിന്റെ ഔന്നിത്യത്തിൽ നിന്നവൻ നിലം പൊത്തിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ (سورة الحج : ٣١)

“അല്ലാഹുവിൽ വല്ലവനും പങ്കുചേർക്കുന്ന പക്ഷം അവൻ ആകാശത്ത് നിന്ന് വീണതു പോലെയാകുന്നു. അങ്ങനെ പക്ഷികൾ അവനെ റാഞ്ചിക്കൊടുക്കും പോകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ കാറ്റ് അവനെ വിദ്വരസ്ഥലത്തേക്ക് കൊടുപോയി തള്ളുന്നു.” (അൽ ഹജ്ജ് 31)

ശിർക്ക് ചെയ്യുന്നവനുമായി വിവാഹബന്ധം നിഷിദ്ധമാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَ وَلَا مَؤْمِنَةً خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَا أُعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكَحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَا أُعْجَبَكُمْ
(سورة البقرة : ٢٢١)

“(സത്യവിശ്വസികളേ) ബഹുദൈവവിശ്വസികളെ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നത് വരെ നിങ്ങൾ വിവാഹം കഴിക്കരുത്. സത്യവിശ്വസിയായ ഒരു അടിമസ്ത്രീയാണ് ബഹുദൈവ വിശ്വാസിനിയെക്കാൾ നല്ലത്. അവൾ നിങ്ങൾക്ക്(എത്ര തന്നെ) കൗതുകം ജനിപ്പിച്ചാലും ശരി. ബഹുദൈവവിശ്വാസികൾക്ക് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നത് വരെ,നിങ്ങൾ വിവാഹം കഴിപ്പിച്ച് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യരുത്. സത്യ വിശ്വാസിയായ ഒരുമയാണ് ബഹുദൈവവിശ്വാസിയേക്കാൾ നല്ലത്. അവൻ നിങ്ങൾക്ക് എത്ര കൗതുകം ജനിപ്പിച്ചാലും ശരി.” (അൽ ബഖറ 221)

ശിർക്ക് ചെയ്യുന്നവന്റെ ഒരുകർമ്മവും അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമല്ല. അവൻ ചെയ്യുന്ന ആരാധനകർമ്മങ്ങളെല്ലാം നിഷ്ഫലമാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു;

وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِن أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ (سورة الزمر : ٦٥)

“തീർച്ചയായും നിനക്കും നിനക്ക് മുമ്പുള്ളവർക്കും സന്ദേശം നൽകപ്പെട്ടത് ഇതത്രെ, അല്ലാഹുവിന് നീ പങ്കുകാരെ ചേർക്കുന്ന പക്ഷം തീർച്ചയായും നിന്റെ കർമ്മം നിഷ്ഫലമായപ്പോഴും തീർച്ചയായും നീ നഷ്ടക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആകുകയും ചെയ്യും. (അസ്സൂമർ 65)

وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (سورة الأنعام : ٨٨)

“അവർ ശിർക്ക് ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ അവർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതെല്ലാം അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നിഷ്ഫലമായിപ്പോകുമായിരുന്നു” (അൽ അൻആം 88)

ശിർക്കിൽ നിന്നും സന്ദേശങ്ങളിൽ നിന്നും, അല്ലാഹുവേണ്ടെങ്ങൾ നിന്നോട് ശരണം തേടുന്നു. സമ്പത്തിലും സന്താനങ്ങളിലും കുടുംബങ്ങളിലും ധർമ്മച്യുതിയും അനിഷ്ടകരമായ മാറ്റങ്ങളും കാണുന്നതിനെതൊട്ടും ഞങ്ങൾ നിന്നോട് കാവൽ തേടുന്നു. അല്ലാഹുവേ സത്യം സത്യമായി ഞങ്ങൾക്ക് നീ കാണിച്ചു തരേണമേ. അതിനെ പിന്തുടരുന്നവരാക്കേണമേ. അസത്യം അസത്യമായി ഞങ്ങൾക്ക് നീ കാണിച്ചു തരേണമേ.

പ്രതാപത്തിന്റെ നാഥനായ നിന്റെ രക്ഷിതാവ് അവർ ചമച്ചു പറയുന്നതിൽ നിന്നെല്ലാം എത്ര പരിശുദ്ധൻ! ദൂതന്മാർക്ക് സമാധാനം. ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിന് സ്തുതി!

“അവർ പങ്കു ചേർക്കുന്നതിൽ നിന്നെല്ലാം അല്ലാഹു എത്രയോ പരിശുദ്ധൻ !” (നഹ്ൽ 1)

“അവൻ എത്ര പരിശുദ്ധൻ! അവർ പറഞ്ഞു വരുന്നതിൽ നിന്നെല്ലാം ഉപരിയായി അവൻ വലിയ ഔന്നിത്യം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു.” (അൽ ഇസ്റാഅ് 43)
